

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednota
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 3912

Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratstva pod-
porni organizacija v
Ameriki

Posluje že 39. leto

GESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 23rd, 1918

Štev. 9 — No. 9

CLEVELAND, O., 28. FEBRUARJA (FEBRUARY), 1933

LETO (VOLUME) XIX.

VESTI IZ CLEVELANDA

Krasen slovenski radio program.—Minulo nedeljo popoldne od 5. do 6. ure je imela "Ameriška Domovina" povodom 35-letnice svojega obstanka in preselitve v novo pisarniško poslopje po WJAY radio postaji izborni sestavljen ter izvršen radio program. Lahko trdimo, da tako finega slovenskega radio programa še ni bilo nikdar čuti. Program je otvoril mestni župan Miller, ki je osobito naglašal velike zasluge Mr. Louis J. Pirca, sourednika "Ameriške Domovine" za napredek našega slovenskega ljudstva v Clevelandu, osobito kar se tiče pridobivanja ameriškega državljanstva. Pri tej priliki je tudi urednik našega lista po radio govoril, pozdravljajoč vse odbornike in članstvo krajevnih društev K. S. K. Jednote v neposredni bližini, katerim je bilo mogoče ta program poslušati.

Cerkvena prireditel.—V korist cerkve sv. Kristine v Euclidu bo Jugoslovanski pasijonski klub vprizoril v nedeljo, dne 12. marca krasno igrano "Mučeniška smrt sv. Neže." Vstopnice k tej predstavi ima na razpolago cerkveni odbor.

V Toplice.—V zdravilne toplice Mount Clemens, Mich., se je zadnjo soboto podal naš znani rojak Rudolf Cervenik, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 191. Ondi ostane kakor tri tedne, kjer si bo skušal pregnati svoj najhujši revmatizem. Rudolfu želimo, da bi se kmalu vrnil okrevan domov.

Poroka.—Na rojstni dan George Washingtona, sta se poročila Mr. Anton Martinčič iz Prosser Ave. in Miss Eleanor Glavič, vnukinja poznane rojake v Clevelandu, Mr. Mihael Setnikarja. Poroka se je vršila v cerkvi sv. Vida. Zadnje soboto ob 9. uri zjutraj sta se poročila v cerkvi sv. Alojzija na E. 110th St. in St. Clair Ave. Mr. John Krajnc, starejši sin Mrs. Josephine Antončič, 3946 St. Clair Ave., nevesta je pa Miss Josephine Beretič. Naše iskrene čestitke vsem novoročencem!

Smrtna kosa.—V četrtek popoldne dne 23. februarja je preminul eden najbolj poznanih in priljubljenih rojakov v Newburgu, Mr. Frank Novak, po domače Andrejčev, star 49 let. Bil je v Newburgu eden prvih slovenskih naseljencev, ki se je vedno zanimal za napredek in društveno življenje. Rojen je bil v vasi Korinje, fara Krka, odkoder je prišel v Ameriko, ko mu je bilo šest let. Bil je član društva Mir, št. 10 SDZ, samostojnega društva sv. Antona Padovanskega in pevskega podpornega društva Zvon. Poleg žalujoče soproge Mary zapuščala ranjki šest sinov: Frank, Louis, Joe, Carl, John in Paul, in hčere Mary, Dorothy, Florence, brata Antona in pet sester: Mary Novak, Frances Miklavž, Ivano Cvelbar, Antonijo Nikoli, Thereso Gallop v Massillon, O. — V Warrensville bolnici je umrl rojak Joseph Erjavec, star 63 let, ki je bival 32 let v Clevelandu. Doma je bil iz Podgorja pri Novem mestu. V Clevelandu zapuščala eno hčer, omoženo Hrovat, v starem kras-

PAPEŽ PIJ XI. IN KATOLIŠKO ČASOPISJE

Nedavno je sprejel sv. oče skupino visokošolcev, članov katoliške akcije. Pri tej priliki je papež vnovič poudarjal silno važnost katoliškega tiska. Kot najnujnejšo potrebo današnjih dni je sv. oče označil zanimanje katoličana za katoliške liste, ki naj se kaže v naročanju in širjenju katoliškega tiska. "Ni bilo vedno tako," je dejal papež, "danes pa so razmere, da brez katoliškega tiska ne more biti katoliške akcije in, poštenega življenja." "Kdor naroča in širi katoliško časopisje, točno sledi besedam apostola: 'Pojdite in učite vse narode!'" Nobena reči mi ne povzroča toliko skrbi in mi ni vzela toliko prečutih noči, kot misel na katoliški tisk, ki ima v veri in Cerkvi sovražen časopisju tako silnega nasprotnika." Končno je poudaril sv. oče, naj bi katoličani naročali, podpirali in širili samo odlično katoliške liste in je dostavil, da pošilja zvestim katoliškim naročnikom še svoj poseben blagoslov.

AVSTRIJA V STRAHU—VOJNA MED JUGOSLAVIJO IN ITALIJO?

Dunaj, 24. februarja. — Avstrijska vlada je vsa prestrašena, da zna v najkrajšem času priti do vojne med Italijo in med Jugoslavijo. Zato so avstrijske patriotske organizacije, zavodi, banke, šole in druge enake organizacije poslane na njen apel na Ligo narodov, da se dovoli Avstriji, da se združi nemudoma z Nemčijo, ker sicer preti Avstriji, kot se v avstrijskih krogih sami izražajo: "uničenje, opustošenje in politična smrt." Francija kot Anglija sta ostro protestirali pri avstrijski vladi, češ, da podpira slednja tihotapstvo z orožjem, ki pošilja vojno orožje iz Italije v Avstrijo in na Ogrsko in da je ta laška pošiljatev orožja naperjena proti Jugoslaviji. Avstrija se boji, da če izbruhne vojna med Italijo in Jugoslavijo, da bo Avstrija postala torišče vojnega plamena.

Oproščeni kršilci prohibicijske postave

Indianapolis, Ind., 26. februarja.—Governor McNutt se je danes izjavil, da kakor hitro podpiše novo postavbo, s katero se odpravlja prohibicija v Indiani, da bo izdal dekret, s katerim se izpustijo iz zaporov vse osebe, ki se nahajajo v dotičnih zaporih, ker so kršile prohibicijsko postavbo, izvzete bodo le one osebe, ki so bile spoznane krivim, da so pijane vozile avtomobil in pri tem povzročile škodo ali poškodbe. Državna postavboda je včeraj preklcala prohibicijsko postavbo in governor bo ta preklca podpiral jutri.

Ju pa enega brata. Ranjki je bil član društva sv. Vida, št. 25 KSKJ. Naj v miru počiva.

Odpušteni uradniki.—Okrajni blagajnik Collister je odpustil pretekli petek 18 pomožnih blagajnikov iz urada, rekoč, da nima dovolj denarja, da bi vse plačeval. Med odpuščenimi je tudi naš rojak Rudolf F. Gregorich.

IZ URADA DUHOVNEGA VODJE K. S. K. J.

Čenjeno društvo!

Naša K. S. K. Jednota je katoliška organizacija in vsi njeni člani i članice so se ob pristopu slovesno zavezali, da hočejo spoštovati svoje verske dolžnosti kot dobri otroci katoliške cerkve in kot dobri člani ali članice K.S.K. Jednote spoštovati verska pravila K.S.K. Jednote. Vsak dober katoličan pa je dolžan po zapovedih sv. Cerkve ob Velikonočnem času iti k spovedi in prejeti sv. obhajilo. To je dolžnost vsakega dobrega katoličana in tako tudi vsakega dobrega člana in članice naše K. S. K. Jednote. Kdor hoče tedaj ostati dober otrok katoliške cerkve in dober član ali članica K. S. K. Jednote, je dolžan ob Velikonočnem času prejeti zakrament sv. pokore in zakrament sv. Rešnjega Telesa. Nikdo naj po svoji krivdi ne zanemari te svete dolžnosti v milostipnem Velikonočnem času!

Dolžnost uradnikov in uradnic krajevnih društev pa je, da člani in članice svojih društev opominajo na to dolžnost in vestno pazijo, da vsi člani in članice spoštno Velikonočno dolžnost.

Društveni uradniki in uradnice so naprošeni, da pošljejo potrdilo o opravljeni Velikonočni dolžnosti pri svojih društvih na duhovnega vodjo K. S. K. Jednote, vsaj do 30. junija, 1933.

Dne 17. marca, 1933, bo preteklo sto let, kar se je rodil naš veliki rojak Monsignor Joseph F. Buh iz duluthske škofije. Ime tega, za Slovence v Ameriki veleslužnega moža je znano vsem slovenskim rojakom v Ameriki. Posebno pa ga ne bi smela K. S. K. Jednota nikdar pozabiti, ker on je bil med prvimi, ki je navduševal Slovence, da naj ustanovijo svojo lastno slovensko in katoliško podporno Jednoto. Do svoje smrti se je zanimal za njen napredek in za njeno rast. Z veseljem je večkrat prišel na razne njene konvencije, da je tam z besedo klical Slovence na delo za čast božjo, za pomoč vdovam in sirotam, za napredek slovenskega naroda v tujini in pa posebno za napredek K. S. K. Jednote. V mesecu marcu letošnjega leta naj bi se tedaj društveni uradniki in uradnice na društvenih sešajih opominili tega vnetega delavca v vinogradu Gospodovem in posebno njegovega dela za ustanovitev in napredek K. S. K. Jednote.

Navdušenje za beatifikacijo škofa Baraga raste od dne do dne, in tudi članstvo K. S. K. Jednote naj bi se zavzelo z navdušenjem za to prelepo idejo za beatifikacijo škofa Baraga, slovenskega rojaka. Društva naj bi pristopila k "Baragovi Zvezi," da bi tako sodelovala pri tem prelepem delu. Če pa tega ne morejo, pa naj bi člani in članice K. S. K. Jednote v svojih molitvah ne pozabili prositi Boga za veliko milost, da bi mogli enkrat svojega rojaka, škofa Baraga častiti na naših oltarjih kot blaženca in svetnika.

Rev. John Plewnik,

duhovni vodja K. S. K. Jednote.

Joliet, Ill., dne 20. februarja, 1933.

Prebivalstvo Vatikanskega mesta po narodnosti

Po uradnih podatkih je Vatikansko mesto štel 1,025 prebivalcev, izmed katerih je bilo 735 pravih vatikanskih državljanov; ostali samo bivajo v Vatikanu. Po narodnosti se prebivalstvo Vatikana razdeli tako-le: Italijani: 578 moških, 275 žensk; Švicarji 117 moških 4 ženske; Francozi: 8 moških, 2 ženske; Nemci: 8 moških, 1 ženska; Američani (iz severne Amerike): 1 ženska; Poljaki: 2 ženske; Litovci: 1 ženska. Poleg tega je bilo po uveljavljenju latinske pogodbe rojenih v Vatikanu 9 dečkov in 1 deklica, ki so postali vatikanski državljani.

Poroka

Dne 23. februarja se je v South Chicagu, Ill., poročila podpredsednica društva Marije Čistega Spočetja, št. 80 KSKJ, sestra Miss Jennie Span, lastnica znanega restavranca in obče spoštovana rojakinja v south-chikaški naselbini. Za ženina si je izbrala rojaka Mr. Anton Skula iz Joliet, Ill. Pravi jo, da sta se novoročenca spoznala na naši zadnji konvenciji v Waukeganu. Naše iskrene čestitke obema in veliko sreče v zakonskem stanu.

V Trenton, Ga., je dne 17. februarja 15-letni šolar Grady Jeffrey ustrelil šolskega predstojnika Vernon Collierja iz maščevanja, ker ga je slednji večkrat hudo kaznjeval.

NAZNANILO BANČNIM VLOŽNIKOM V CLEVELANDU

Poslovodja Cleveland Clearing House Association, ki je organizacija največjih bank v Clevelandu, naznanja, da bodo vse včlanjene banke odprte kakor po navadi, toda izplačila se bodo omejila na pet procentov vlozene svote. To je, kdor ima recimo \$1,000 v banki, dobi naenkrat izplačano le \$50, itd. To akcijo so podvzele banke na nasvet governorja države Ohio, George A. White, ki bo šel pred državno postavbodo, in bo priporočil posebne postavbe za banke. Pričakuje se, da bo te posebne določbe državna postavboda, za dvetretinsko večino sprejela, nakar stopijo takoj v veljavo. Slednje banke so članice Cleveland Clearing House Association: Central United National Bank, Cleveland Trust Co., Guardian Trust Co., American Savings Bank, Lorain Street Savings and Trust Co., Society for Savings, Union Trust Co. Glede pet odstotnega izplačila se naznanja, da se to tiče samo starih vložnikov, do čim se nove vloge sprejemajo in se tudi v celoti izplačujejo na zahtevo. V splošnem trdi Cleveland Clearing House Association je to le varnostna odredba in v korist vlagateljev. V kratkem se zopet vrnejo normalne razmere.

Jugoslovanske vlade

Jugoslovanska država je od ustanovitve imela sledeče vlade: Stojana Protića od 20. decembra 1918; za njim Ljube Davidovića in nato zopet Stojana Protića od 17. februarja 1920; Milenka Vesnića od 30. maja 1920; Nikole Pašića od 1. februarja 1921; Ljube Davidovića od 6. septembra 1924; Pašić-Pribićevića od 30. aprila 1925; Pašića-Radića od 17. julija 1925; Uzunovića-Radića prvič 8. aprila 1926, drugič od 30. aprila 1926, tretjič od 24. decembra 1926, četrtič od 1. februarja 1927. Veselje Vukičevića prvič od 17. aprila 1927, drugič od 10. septembra 1927, tretjič od 27. julija 1928; dr. Antona Korošca od 27. julija 1928; Petra Živkovića prvič od 6. januarja 1929, drugič od 6. oktobra 1931; dr. Voje Markovića od 4. aprila 1932; dr. Milana Srksića prvič od 2. julija 1932, drugič od 4. novembra 1932. Torej 21 vlad v dobrih štirinajstih letih.

Kabinetni uradniki Roosevelta

Washington, D. C., 23. februarja.—Novo izvoljeni predsednik Franklin D. Roosevelt je določil in imenoval za svoj kabinet sledeče tajnike:

Državni tajnik Cordell Hull iz Tennessee; zakladniški tajnik William H. Woodin iz New Yorka; vojni tajnik George H. Dern iz Utah; generalni pravdnik Thomas J. Walsh iz Montane; glavni poštar James A. Farley iz New Yorka; mornariški tajnik Claude A. Swanson iz Virginije; tajnik notranjih zadev Harold L. Ickes iz Illinois; poljedelski tajnik Henry A. Wallace iz Iowa; trgovinski tajnik Daniel C. Roper iz South Carolina, in delavska tajnica Frances Perkins iz New Yorka.

RAZNE KRATKE VESTI

—Steklarna Owens kompanije v Toledo, O., je te dni dobila naročilo za 28 milijonov steklenic za pivo. To veliko naročilo ji je poslala znana bivša pivovarna Anheuser-Busch v St. Louis, Mo. Račun tega naročila bo znašal okrog \$700,000.

—Država Colorado bo prva, ki bo podpisala preklca 18. amendmenta glede prohibicije. V ta namen bo dne 1. marca glasovalo 34 državnih senatorjev in kongresnikov. V obče se sodi, da bo tozadevni amendent preklcan.

—Prohibicijsko postavbo v državi Ohio bodo pri letošnjih novembrskih volitvah volili te države menda ovrgli. Obe zakonodajni zbornici so s pretežno večino v zbornici dne 23. februarja tozadevno odglasovali.

—Dr. Paul Bartsch je nedavno blizu mesta San Juan na otoku Porto Rico meril globočino morja. Pri tem je dosegel dosežek še neprekosljivi rekord 44 tisoč čevljev globočine, ali da ljavo 8,33 milj.

—Kongresna zbornica v Washingtonu je 25. februarja z 168 proti 160 določila, da smejo zdravniki bolnikom predpisovati poljubno količino viske v zdravilne svrhe. Pri tem je tudi vpošeto dobro pivo.

—Nedavno imenovani novi državni pravdnik, 73-letni senator države Montana, Thomas J. Walsh, se je dne 25. februarja v Havani (Kuba) poročil z Mrs. N. P. Chaumont de Truffin, vdovo po bogatem trgovcu; stanovala bosta v Washingtonu, D. C.

—Iz Miami, Fla., se poroča, da se zdravstveno stanje chikaškega župana Antona Čermaka vedno slabša. Čermak je bil nedavno nevarno obsterljen po Italijanu Zangara, ki je hotel umoriti novega predsednika F. D. Roosevelta. Župana se je sedaj lotila še pljučnica.

—Giuseppe Zangara, ki je hotel nedavno v Miami, Fla., ustreliti novega predsednika Roosevelta, je bil te dni obsojen na 80 let ječe. Pri svojem atentatu je navedenec ranil 4 osebe; za vsak strel je dobil 20 let zapor. Če bi slučajno chikaški župan Čermak vsled posledic tega streljanja umrl, bodo tega italijanskega anarhista (Zangaro) ponovno stavili pred sodnijo in ga skoraj gotovo obsojili na smrt.

—V cerkvi Presv. Trojice v New Yorku, blizu Wall St. so v nedeljo, dne 26. februarja pobirali lito staro zlato, srebrno in druge dragocene kovine. Kolekta se je vršila v pomoč brezposelnim. Mnogo dobrosrčnih faranov je vrglo v dotično košaro svoje prstane, naprsne igle, ure, srebrne okvirje, svečnike itd. Vrednost nabrane blaga znaša več tisoč dolarjev.

Velike predpriprave za inavguracijo

Washington, D. C., 25. februarja.—Povodom zaprisege in inavguracije novega predsednika F. D. Roosevelta, vršče se dne 4. marca se delajo v tem mestu velike predpriprave. Pričakuje se okrog 200,000 gostov iz vseh držav naše Unije.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi: V Banjaloki pri Kočevju je v nedeljo 29. januarja, 1933 umrl ondodni župnik Rudolf Kapš. — V Idriji je umrla Ivanka Kumer, soproga vpokojenega rudarja. — V Ljubljani je odšla v večnost uradnica Urška Maležič. — V Domžalah so pokopali Minko Senica, rojeno Benkovič. — V Slovenjegrgradu je zapustila solzno dolino najstarejša meščanka 95-letna Julijana Falle. — V Ljubljani je zapustila Gospodu Franciška Zemljanova. — V Mariboru je zapel mrtvaški zvon feldmaršallajntantu v pokoji, Teodorju pl. Soretiču. — V Črni vasi v Ljubljani je mirno zaspal v Gospodu 81-letni posestnik Ivan Jevc. — Umrl je Ivan Bizjak, vozovni mojster državne železnice v pokoji. — V Ljubljani je odšla v večnost gostilničarka Koutny. — Na Brezjah so položili na mrtvaški ožer 73-letnega Martina Bohinca. — V Ljubljani je za vedno zatisnil oči zasebnik Maks Hrovat. — V Volčjem potoku je izdihnil svojo dušo posestnik Martin Tomšič. — V nemškem Regensburgu je umrl znan skladatelj duhovnik Peter Griesbacher. — Na Brdu pri Lukovici je zapustila v Gospodu Lojzika Kersnik, rojena Tavčar. — V Zgornji Rečici pri Laškem je umrl šolskemu upravitelju Bratužu sinček Andro. — V Trzinu je odšla v večnost Pirc Zofija. — V Krškem je zapel mrtvaški zvon poštenu upravitelju Francu Pavšiču. — Dne 23. januarja je umrla Ana Željko iz Gornjega Suhorja. Stara je bila 77 let. Zapuščala 83-letnega soproga, s katerim je živela v lepi krščanski edinosti in ljubezni skozi 56 let. Zapuščala tudi tukaj enega sina in hčer, v Jolietu, Ill., v Ameriki pa dva sina in dve hčeri ter mnogo vnukov. — Dne 29. januarja je odšla v večnost Marijeta Zlogar iz Bušnje vasi, vdova, stara 65 let. Zapuščala edinega sina, ki je že nad 20 let v Ameriki. Njemu je zapustila svoje posestvo. Tudi njen mož je prišel svoj čas domov in umrl. Torej se je revica ves čas sama ukvarjala z delom na gruntu.

Volk ga je raztrgal in požrl. Hudo neurje, ki je divjalo pred nekaj dnevi po vsem Hrvatskem Primorju, ni ostalo brez posledic. Nastopil je hud mraz in verjetno je volkovom po planinah okrog Newgora zmanjkalo hrane, zato jih kmetje pogosto vidijo, kako preže na ovce in drugo živino. Volkovi so postali silno predrzni in pred par dnevi je padel kot njihova žrtev neki šolar. Ko je šel otrok iz šole, ga je napadel volk, zadavil, raztrgal in požrl. Vsaka rešitev otroka je bila zaman, ker ob tem času slučajno ni bilo nikogar v bližini, da bi mu mogel prihiteti na pomoč in ga ob pravem času rešiti, ker se je otrok ločil od ostalih šolarjev in je šel sam proti domu.

Požar je zelo poškodoval tovarno barv "Jerka" pri Domžalah.

Požar je uničil gospodarsko poslopje posestniku Blažu Močniku od Sv. Antona pri Mariboru.

DROBNA NAZANILA

Društvo sv. Stefana, št. 1,
Chicago, Ill.

Članstvo vam, da se udeležijo prihodnje redne seje našega društva, ki se bo vršila v soboto, 4. marca, zvečer, ob navadni uri in na navadnem prostoru. Na seji pride v razmatranje neka zadeva, ki je bila predložena od nekoga drugega tukajšnjega bratskega društva. Ta zadeva zahteva precej premisleka in bi bilo zato dobro, da bi čim največ moglo članov o njej odločalo. Pridite torej na sejo, da podaste svoje mnenje.

Ob tej priliki prosim tudi vse tiste, ki ste prejeli posojilo od Jednote, da pridete po prihodnji seji k meni kak dan, kadar veste, da sem gotovo doma, torej v torek zvečer ali v petek popoldne, in mi prinesite svoje knjižice, da v nje vknjižim posojilo, da boste vedeli, pri čem ste. Pripominjam tudi, kar vam je gotovo že znano, da zdaj daje Jednota posojilo samo za Jednotin assement in nič več za društvene prispevke.

Ponovno opozarjam članstvo, da nimam pravice nikogar čakati z assementom več kakor dva meseca. Ker imam v tem oziru stroga navodila, se bom moral po njih tudi ravnati pri vsakomur brez izjeme. Kdor torej ve, da je tako daleč, da ga ne smem več čakati, naj brez poziva sam pride k meni, da se zadeva na ta ali drugi način poravnava.

Bratski pozdrav in na svidenje na seji.
P. Vidmar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 12,
Forest City, Pa.

Najprvo se zahvalim tistim članom, ki se redno udeležujejo seji in redno plačujejo svoj assement, ter mi lajšajo delo in pa tistim, ki se udeležijo seje, ako plačajo svoj assement ali ne. To tudi pišem v korist tistim, ki se ne udeležijo seji in so mogoče tudi z assementom zaostali. Vsak član ali članica ima dolžnost se udeležiti seji svojega društva, kar je zelo važno za vsakega posameznega člana. Na zadnji seji je bilo približno 30 članov navzočih in večina teh so bili naši stari člani, kateri so pri vsaki seji; torej to se tiče tistih, ki jih ne vidim več kakor enkrat na leto in mogoče še tistikrat jih ni.

Na prihodnji seji dne 12. marca bo neka važna stvar za rešiti in ako je samo par članov navzočih se ne more ukreniti v korist vseh članov. Torej to ni samo starim članom v korist, ampak mladini in ako isti ne znajo po slovensko brati, jim pa po angleško povem, kar je danes označeno na angleški strani "Our Page."

Ne pozabite torej prihodnje seje dne 12. marca; pričetek bo točno ob 2. uri popoldne v Muhičevi dvorani. — S pozdravom,
Valentin Malečkar, tajnik.

Društvo sv. Petar i Paval,
odsek broj 64, Etna, Pa.

Sa ovime se poziva članstvo našeg društva na redovitu sjednicu, koja će se održavati na 5. marca na 110 Bridge St. Članstvo neka nefaljeno dođe na ovu sjednicu pošto ima dosta važnih točaka za riješiti, a bez članstva nije moguće ništa učiniti. Ja držim da bi se toga više moglo učiniti kada bi članovi bolje polazili sjednice i držim, da bi bilo lakše i korisnije za društvo i odbornike, jerbo bi svaki član znao držati se svoga reda, i znao bi kako u buduću vladati. A jerbo to članstvo ne čini, onda ima društveni tajnik odviše rada pisati listove i davati informacije za pojedinega člana; a sami članovi i tako ništa ne more, samo kada ih dosta dođe, onda se znadu, da nadu u nepravici. Dužnost veže svakog, da polazi društvene sjednice, a soboito one, koje se tiče.

Kako vam je poznato, mi imademo puno članova, koji su na pomoći KSKJ. Oni bi makar morali znati, kada njima izlazi ona pomoć, pa bi morali doći na sjednicu među braću, da mu odobre pomoć i nadale; ako je još u velikoj nepravici, pošto je naša Jednota, naša dobra majka, koja svoje članove drži po svojim okriljem, i daje im pomoć da se uzdrže članovi, koji su najpotrebniji.

Sada molim svakog onog člana, kome rezerva izlazi ovaj mjesec, neka se prijavi na dođuću sjednicu; članu se opet ponovi, ili je u slučaju da može platiti sam svoje pristojbe. Oni članovi, koji nisu vplatili za bolestnu potporu kroz ovih pet mjeseci, onda imaju još jedan mjesec vremena na tako da uplate svu dugovinu za bolestnu potporu, jerbo inače potle ako bude hteo ići na potporu, mora poiti pred doktora; a onda svaki onaj, koga to zateče, neka nikako ne rivi nego samoga sebe.

Sada bi molio sve one roditelje, koji imaju djecu u pomlatku, da malo više imaju opasku, i da gledaju da vplati zanju što redoviteje, jerbo sve se morati raditi po pravilima. Toliko do znanja svima skupa.

Sa pozdravom,
Stanko Skrbini, tajnik.

IZJAVA

Na redni mesečni seji društva Marije Čistege Spočetja, št. 85, Lorain, O., ki se je vršila dne 12. februarja, ob 2. uri popoldne, se je sklenilo, da se naše društvo pridruže resoluciji in soglasja z načrtom društva sv. Cirila in Metoda, št. 101, Lorain, O., kateri je bil čitan na seji glavnega odbora dne 28. januarja in priobčen v Glasilu K. S. K. Jednote dne 7. februarja, 1933.

Upamo, da se skoro kaj koristnega sklene o tej zadevi. Za društvo:
Mary E. Polutnik, predsednica;
Mary Pavlovič, tajnica;
Frances Tomazin, blagajničarka.
(Pečat)
Lorain, O., 23. februarja, 1933.

PREDNAZANILLO

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 144, ter društvo Kraljica Majnika, št. 157 v Sheboyganu, Wis., nameravata prirediti kontest za kralja in kraljico, združeno s plesom. Vse to se bo vršilo v Standard dvorani.

Oba društva se tople priporočata naši mladini, da se ona zavzame za prednost v tem kontestu, mi starejši, kakor tudi odbor, homo pa pomagali vsem, ki se bodo za to zavzeli, kar homo največ mogli. Korajžjo fantje in dekleta! Pokažite kaj zmorejete vaše mlade moči in vaša trdna volja! Kateri in katera bo največ tikevov prodal ter največ glasov dobil, tisti bo dobil to častno ime ter bo kronan na prej omenjeni dan za kralja ali kraljico.

Torej vsi, ki se zanimате za ta kontest ter za prodajo tikevov, vzemite v naznanje sledeče obvestilo: Dne 4. marca popoldne se odpre kampanja, fantje dobite tikeve pri J. Udovichu, 1135 Dill Ave., dekleta pa pri J. Mohar, 1140 Dill Ave.

Se enkrat se torej priporoča naši mladini od obeh društev.

ODBOR.

Društvo sv. Ane, št. 170,
Chicago, Ill.

Naša zadnja redna seja se je vršila dne 12. februarja. S tem vam vljudo naznanjam, da se je na označeni seji nekoliko spremenilo naš društveni odbor in sicer tako-le:
Predsednica Antonia Densa, 2730 W. Arthington St.; podpredsednica Theresa Sobočan; tajnica Josephine Farkas, 2011 W. 22d St.; blagajničarka Veronika Kolenko, 2002 W. 23d St.; zapisničarka Anna Frank, nadzornice: Catherine Persa, Cecilia Horvath in Anna Spilak. V prvi vrsti prosim vse čla-

nice, da bi se redno udeleževale naših mesečnih sej. Nekatere članice se res branijo priti na sejo menda zato, ker jim ni mogoče plačati assement. Nikar se ne aramujite! V tem slučaju je še bolj potrebno, da pridete na sejo; ako vam ni mogoče plačati assement, se bo na seji o tem kaj ukrenilo. Kateri pa nikakor ni mogoče udeležiti se seje, pa vendar želi plačati svoj assement, to lahko stori tudi pri meni na domu, jaz sem vam vsak dan na razpolago.

Ob enem vam tudi naznanjam, da je bila operirana naša članica Mary Markoja, in se sedaj nahaja v Ravenswood bolnišnici, zato prosim one, katerim je mogoče, da našo bolno sestrosto obiščejo, ker to je naša dolžnost.

Prihodnja naša seja se vrši dne 12. marca. Udeležite se iste polnoštevno.

S soseskarskim pozdravom,
Josephine Farkas, tajnica.

Vabilo na sejo

Članice društva sv. Ane, št. 173, Milwaukee, Wis., so prijazno vabljene, da se udeležijo seje dne 7. marca. Imamo namreč še dva "povštra." Tudi dve galone vinskega soka je več, kot kar ga je v sodčku. Ker se tako vino rado skazi, smo zadnjič sklenile, da se ga prinese na prihodnjo sejo. Par članic bo prineslo nekaj prigrizka. In tistih povštrov se bomo znebile.

Nikar se ne bojte, da bo seja dolgo trpela. Bomo hitro in vse naenkrat govorile in čisto gotovo bo seja ob 9. uri zaključena. Potem pa pridejo povštri in galone na vrsto. Ne da bi katera mislila, da bomo povštertane plesale!

Torej: Na svidenje!
L. St.

Društvo sv. Stefana, št. 215,
Toronto, Ont., Kanada

Cenjeno članstvo našega društva prosim ter vljudo vabim, da se polnoštevno udeležijo seje v nedeljo, dne 5. marca pri sobratu A. Kozlevčarju na 126 Seaton St.; pričetek točno ob dveh popoldne. Na tej seji imamo za ukreniti nekaj važnih stvari, zato je treba, da pridejo vsi skupaj. Lahko rečem, da smo hudo prizadeti vsi člani tukaj v Kanadi v teh hudih časih, ker so nam še ta ubogi dolar dnevne bolniške podpore ukinili in sicer glavni Jednotini odborniki na svoji zadnji januarski seji v Jolietu, Ill.

Zato vas prosim, dragi mi sobratje, da pridete vsi skupaj, da boste povedali svoje mnenje, kaj mislite, če bomo še naprej obdržali in vodili to društvo po 1. aprilu, 1933 samo za posmrtnino, ali bomo društvo razpustili. Nam je res težko uradovati, ker nimamo uradne poslovnice, za katero smo vedno prosili, in vedno so nam obljubovali, da jo v kratkem dobimo, toda smo še danes brez nje.

Glavni tajnik je nam poslal uradno Jednotino naznanilo glede bolniške podpore, da od 1. aprila, 1933 ne bomo dobivali več iste, kar je članov v Kanadi. Če morda kateri član ni dobil tega naznanila, naj se oglasi in sicer pri meni za pojasnila, da ne bo kateri član potem čez mesec dni in pozneje govoril, da o tem ni pravočasno vedel.

Vem, da bo kateri član kritiziral društveni odbor glede te zadeve; toda pomnite, da odborino so ravno tako prizadeti kot vsi drugi člani; zato ni treba nič krivega misliti o društvenem odboru o kršitvi bolniške podpore. Če hoče kdo kaj protestirati, naj pošlje protest na glavni Jednotin urad, gotovo bo dobil od tam natančno pojasnilo. Z bratskim pozdravom,
Radolf Brozovich, tajnik.
Dostavak uradništva: Kolkor nam je znano, je brat glavni tajnik o tozadejnim sklepi glavnega odbora pisмено obvestil vsakega člana in članico v Kanadi še predno je bil zapis-

nik zadnje odboro seje priobčen v Glasilu.

Društvo sv. Kristine, št. 219,
Euclid, O.

Vabilo na Card party
Člani in članice našega društva ste vljudo vabljene, da se gotovo udeležite Card party, katero priredimo v korist društvene blaginje v četrtek, dne 9. marca v šolski dvorani sv. Kristine. Vstopnina bo samo 25 centov; člani plačajo vstopnino z assementom meseca marca. Pripeljite tudi svoje znanje in prijatelje seboj, da se nekoliko poveseimo, ker je Amerika dobila novega predsednika Roosevelta. Morda bodo pod njegovo vlado nastopili zopet dobri časi, da bomo zopet lahko hodili na veselje in da ne bomo vedno v takih denarnih stiskah. Torej pridite vsi, saj časa imate sedaj dosti; čez čas bomo pa zopet morda zelo zaposleni po tovarnah.

Dalje vas vabim na našo mesečno sejo dne 9. marca; to bo ravno isti dan, ko imamo Card party. Seja se začne že ob 7. zvečer, torej eno uro prej kot običajno; točno ob 8. bo začetek Card party. Vsaka miza bo imela en dobiček in tudi door prize je za udeležence določen. Naravno, da bomo imeli tudi okusen prigrizek (lunch). Vstopnice dobite lahko pri sobratu John Gabrenja na E. 222d St. in Arms Ave. Pri tej priliki dalje naznanjam sklep naše glavne seje, da mora za to prireditve vzeti vsak član in članica eno vstopnico za 25 centov, če pride na Card party ali ne; torej se nikar ne izgovarjajte, da tega niste znali. Sklep glavne seje je za vse enako veljaven.

Torej na veselo svidenje dne 9. marca! — S pozdravom,
Alice Bradač, tajnica.

Naznanilo

V predzadnjem Glasilu je bilo poročano, da se bo preostanek ali skupiček od zadnje prireditve skupnih društev Lige ohijjskih društev takoj porazdelil med društva, katera so bila zastopana. Ker pa je nastal nesporazum zaradi razdelitve, zaradi tega se veselimo preostanek od prihodnje Ligne seje ne bo razdelil; na prihodnji seji bodo zastopana vsa Ligin društva in naj določijo, kako da naj se prebitek razdeli, da bo najbolj pravično.

S sobratskim pozdravom,
Joseph Lekšan,
predsednik Lige ohijjskih društev KSKJ.

DOPISI

RIMSKI VOJAKI V BARBERTONU, OHIO

Barberton, O.—Pod pokroviteljstvom društva sv. Jožefa, št. 110 KSKJ vprižori Jugoslovanski pasijonski klub iz Clevelanda dne 19. marca lepo navbožno igro "Mučniška smrt sv. Neže;" režiser te igre bo znani prijatelj in gojitelj slovenske Talije sobrat Jože Grdina. Da se vam ne bo zdelo preveč čudno o teh rimskih vojakihi tukaj v Barbertonu, vam bom to kmalu pojasnil. Ni dolgo tega, ko so bili rdečehlačni Turki tukaj. Ali je morda kaka revolucija v naši naselbini? Za bati se je, da ne bi prišel sam Musolini semkaj s svojimi fašisti ali polentariji? Ne, ne bo nič hudega. Na gori imenovani igri bodo igralci nastopili v uniformah rimskih vojakov; le pridite jih gledat!

Res, Slovenci tukaj v Barbertonu jako napredujemo na dramskem polju; začeli smo se kar kosati s Clevelandom, kdo bo priredil več in lepših narodnih iger; tako je prav. Drug drugemu pomagajmo na narodnem polju.

Naš dramski klub Slovenija se pripravlja, da nam za velikonočno nedeljo priredi znano narodno igro "Divji lovec;" to

bo res lepo sekanje velikonočnih prhov pred cerkvijo.

Podružnica št. 6 Slovenske Ženske Zveze nam je zadnje čase pod svojim pokroviteljstvom priredila že več lepih narodnih iger, za kar ji gre vas čast.

Društvo sv. Sreca Marije, št. 111 KSKJ nam je dne 11. decembra, 1932 priredilo krasno igro "Turški križ." Ti Turki so pa res pravi krvoloki, došli preko Kolpe. Pravijo, da bodo zopet prišli enkrat v posete. Ni čudno, da so se jih naši pradedje tako bali in da so bili nanje vedno pripravljeni; seveda so jih včasih tudi prav pošteno potolkli. Kakor nam kaže igra "Turški križ," bodimo tudi mi dobro pripravljeni isti dan, da jih premagamo.

Slovenci v Barbertonu in okolici, ki se zanimате za krasne igre, zdaj se vam nudi zopet lepa prilika, da se jih udeležite, kajti kaj takega se ne vprižori vsako soboto.

Pozdrav vsem igralcem in vsem čitateljem tega lista!
Frank Smole.

V BLAG SPOMIN
druge obletnice smrti
našega nad vse ljubljenega
soproga in očeta

JOHN GORISHEK-A

ki je preminul 1. marca, 1931. Dve leti je danes minulo, odkar si zapustil Ti nas; odšel ko si v hladno gomilo, prezgodaj ostavil si nas.

Za gomilo mi Tvojo skrbimo. nam Tvoj grob najsvetejši je kraj; vedoč, da se enkrat združimo, ko za Teboj mi pridemo v raj. Zalujoci ostali:
Anna Gorishek in družina.
Milwaukee, Wis.

V BLAG SPOMIN
DESETE OBLETNICE SMRTI
FRANK MIHELIC-A

kateri je preminul dne 1. marca, 1923.

Preljubi mož, predragi oče! Minulo je že 10 let, kar Te krije hladna zemlja v tako prezgodnjem grobu. Zaman točili smo solze in čakali, kdaj da se povrneš... Dragi mož, Ti nič ne vidiš, kako solzne so moje oči. Počivaj v tihem grobu, saj sveta vera nas uči, da zopet vidimo enkrat nad zvezdami.

Kruta smrt, čemu odvzela si nam očeta draga? Kar najraje smo imeli, ti vzela s tebi si sveta.

Let deset je že minulo, kar odšel si proč od nas; črna zemlja Te pokriva, ran izbrisal ni še čas.

Bridki dan je bil ločitve, ko za vedno si zaspal, v srcu pa smo si želeli, da bi še pri nas ostal.

Z Bogom, dragi, mirno spavaj večno spanje v grobu tam! V raju svetem pa uživaj radost vsem neznanu nam!

Še vedno srčno objokovan od Tvoje žene
Margaret Mihelich in šestih otrok.
Chisholm, Minn., 28. feb., 1933.

FRANCOSKI LISTI O JUGOSLOVANSKIH IZSELJENCIH
"Le Lorrain," eden največjih dnevnikov v departementu "Moselle" prinaša izpod peresa g. R. Jagra daljši članek o razmerah naših rojakov v Franciji. Evo kratkega izvlečka:
"Jugoslovanski konzul v Metzu g. M. Kosta Mišić je bil tako prijazen in nam poročal o razmerah jugoslovanskih izseljencev, za kar se mu zahvaljujemo. Jugoslovanske naselbine v "Moselle" datirajo iz prejšnjih časov. Naseljenih je tu ka-

kih 7.000 Jugoslovancev, ki so prišli večinoma iz zahodnega dela Jugoslavije. Kot mladi fantje so zapustili domovino, da bi tu kaj prislužili in si mogli ustanoviti svoje "ognjišče." Dosti se jih je poročilo z Jugoslovankami, nekateri so pa vzeli dekleta drugih narodnosti. Večkrat naletimo na slučaj, da je oče Jugoslovčan, mati Nemka, a otroci govorijo le francosko.

Po vojni se je število naših izseljencev v Franciji izdatno pomnožilo. Prebivajo v sledečih krajih: Merlebach, Cretzwald, L'Hopital, Aumetz, Knu-tange, Hayange, Longwy, Rom-bas. Nekateri delajo v rudnikih, drugi pa v topilnicah ali pa gradijo utrdb.

Središči in največji naselbini sta Merlebach in Aumetz. Tu so si ustanovili delavci svoja pod-porna in kulturna društva. Znani sta pevski društvi iz Merlebacha in Aumetza. V Merlebachu ima veliko zaslug na kulturnem in verskem polju tamkajšnji izseljenski duhovnik g. Skebe Silvester. Nič manjšega pomena pa ni bil za Aumetz g. župnik Kastelic, ki je odšel v Južno Ameriko.

Na dan našega zedinjenja t. j. 1. decembra, 1932 je bila v Boulay lepa proslava v čast naših domovini in našemu vladarju. Enako je lepo proslavila jugoslov. kolonija v Metzu rojstni dan Nj. Vel. kralja Aleksandra I. Oben proslav se je udeležil g. konzul Mišić. Cerkvene obrede pa je opravil že omenjeni g. Skebe.

V Metzu je obrtna šola, katero obiskuje tudi kakih 15 jugoslovanskih dijakov. Delegat jugoslov. soc. min. g. Gjuričić je ustanovil tu sportni klub "Jugoslavija."

Kakor vidimo, jugoslovansko izseljenstvo v "Moselle" vneto deluje na vseh področjih. Želimo, da bi to delo obrodilo lepe sadove in pripomoglo do čim večjega prijateljstva med Francozi in Jugoslovani.

Pripomba: "Moselle" meji na departament "Merthe et Moselle." Tudi v tem delu je več jugoslovanskih kolonij. Največja med temi, ki se bo mogla kmalu meriti z Merlebachom ali Aumetzem, je kolonija Tucuegnieux-Marine. Po zaslugi rudniškega ravnatelja g. Fauvage Henrika in g. župnika Kastelica, ki je znal privabiti in zaposliti tu učitelja Jankoviča, ta kolonija lepo napreduje. Ima svoje podporno, pevsko, tamburaško in dramsko društvo. Ima tudi svoje društvene prostore v lepi prostorni jugoslovanski kantini.

Kolonija si ravnokar ustanavlja svojo knjižnico. To po zaslugi novega izseljenskega duhovnika iz Aumetza g. Švelca Antona, ki bo, upamo, zastavil vse sile, da bo mogla kolonija Tucuegnieux i v bodoče lepo napredovati v zadovoljstvo naših rojakov.

Božidar Jakac: Odmevi rdeče zemlje

Po pismih iz Amerike, priredil Miran Jarc. I. Zbirka Kosmos. Jugoslovanska knjižarna, Ljubljana, 1932, 204 strani. Bogate ilustrirana.

Slikar Jakac je zašel med pisatelje. Z nezaupanjem sem vzel v roke to knjigo in jo bo za menoj še kdo. Res mu je pomagal pisatelj Milan Jarc, to nam pove že naslov—toda, kako naj uspe sožitje enega, ki je z olikovnimi vtisi napolnil svojo dušo in drugega, ki mu brni predvsem ritem življenja, gibanja in nastajanja v usseh? Kako naj posodimo uho tistemu, ki ostro gleda, ali narobe! In vendar mislim, da je Jakac dokazal, da tudi slisi in kot spremeljavo je dodal nazorno tisto, kar je mimogrede videl.

Za enkrat je pred nami šele prva knjiga njegovih Odmevov rdeče zemlje, Severne Amerike. Na Vulkaniji je mimo Patrasa in Gibraltarja prispel v New York, kjer mu je strah vseh izseljencev, Ellis Island, dokazal, da si Amerika ne želi vsiljivih radovednih tujcev. Elbin Kristan je tu prva tolažba,

ki mu omili neprijazni sprejem. Mimogrede se Jakac seznani z New Yorkom in dobi prve velike utise novega sveta. Nato potuje v Cleveland, kjer ga sprejmo domačini. Daljši čas je preživel med njimi in se vživljal polagoma v sfingo Amerike, posebno pa v problem slovenskih izseljencev. S slovensko družbo se je nato napotil v Chicago in k svojemu stricu v Pittsburgh, Pa.

Nesrečen slučaj, ki ga je Jakac doživel v Clevelandu z Edvinom Primožičem in naklonjenost prijatelja dr. Kerna je bila vzrok, da je odšel na daljšo pot na Divji zapad. Obiskal je prirodna čuda Yellowstone National Parka, ki jim res menda ni para na svetu, razen v malem, nekako grandioznem svetu podzemeljskih votlin podkarpatske Slovaške. V okolici Seattle, Wash., v Rentonu, v Krainu, v Oregon Cityju, Ore., in drugod je zopet obiskoval Slovence in doživljal glavni problem te prve knjige, problem slovenskega izseljenca v Ameriki. Začetkom oktobra, 1929 se je nato odpeljal po južni pacifiški železnici, bajni prostolnici pacifiškega obrežja, San Francisco, Cal., nasproti.

Slikar Jakac je pred vsem potnik, ki željno sprejema in strastno beleži s svinčnikom in pastetom svoje utise v svoj album. Kako ga včasih delo priganja, to čutimo; kedaj je utegnil pisati svoj dnevnik, temu se čudimo. Kajti na čudo se nam je odkril v slikarju Jakcu tolik potopisec, da so njegove likovne beležke v ti knjigi res samo še nazorna spremljava in niti najmanj ne njena glavna zadeva. Jakac ima smisel za pomembnost vsakdanjega, na videz malopomembnega motiva, za lepoto narave, za človečnost v najširšem smislu, za kulturo in umetnost in kar je glavno, za vse o pravem svojem času. Za to smo ves čas rez napeti pri branju, ne moči nas s problemi, a te probleme vseeno globoko doživljamo.

Iz kolekdskopa vtisov spretno izbira tiste, ki tudi nam ostanejo v spominu kot markantna doživetja. Že v uvodu so dobro postavljeni Japonci, Spartanka in Amerikanez z vsiljivim Nemcem (stran 19). V Ameriki pa nas zaplete v problem in sicer v tisti problem, ki nam je najvažnejši, problem slovenskega izseljenca. Naj bo povedano slovenski literaturi na sramoto, da nam ga doslej še ni nihče tako res iz življenja zajel kakor slikar Jakac, čeprav ni romanopisec. In vendar doživljamo ob njegovih doživljajih v Clevelandu, Chicagu, Pittsburghu in v slovenskih naselbinah Divjega zapada cel kolektiven roman socialnega tipa ameriškega izseljenca.

Višek te prve knjige je podan v Clevelandu. Vse probleme srečamo. Amerikanizacijo alkoholizem kljub "suši," umetnost in naravo in uživamo, kako spretno vplede nepisatelj Jakac po obisku v clevelandskem muzeju v svoje pripovedovanje Walta Whitmana, brez katerega si Evropejec ne more misliti doživetja Amerike. Čudovito je doživetje ameriškega Wiljeta v družbi malega Benija ob Cuyahoga Riverju v Clevelandu. Sijajno sliko iz življenja naših Amerikancev nam nudi z opisom slavnosti proglasitve clevelandске predmetja Euclid Village za "Belo Ljubljano," nepozabni so večeri z malo Zofi, višek pa doseže drama slovenskih izseljencev navsiljivi življenjski sliki Jakčevega strica in njegovih v Pittsburghu, Pa. Vse, kar je zaenkrat pozneje doživel na Divjem zapadu, je samo ilustracija k osnovnim utisom iz Clevelanda, O., Chicago, Ill., in Pittsburgha, Pa.

Slikar Jakac je v ti svoji prvi knjigi nedvomno dokazal, da zna doživljati tudi z usesom, umom in razmišljanjem in ne samo z očesom. V zvezi z nje-

(Dolge na 3. strani)

MISIJSKI ŠKOP IRENEJ FRIDERIK BARAGA

Spisal DR. FRANC JAKLIČ

Isteza leta, 1830 je Sassenberg natisnil in Klemens založil tudi drugo Baragovo knjigo v dvanajstercu na VI — 418 straneh, z naslovom: "Od počenja in posnemanja Matere božje." Papir in tisk pa nista bila tako dobra kot pri Dušni paši. Knjiga ni izvirno Baragovo delo, temveč le prevod Engstlerjevega latinskega "Premišljevanja preblazene Device" iz leta 1783, ki je pa zopet bilo le prevod iz francoščine. Sprednji list ima sliko Brezmadežne z napisom: "Vsa lepa si, moja prijateljica, in madeža ni v tebi." V uvodu govori o Marijini vzvišenosti, potem pa pravi: "Skažimo ji pa čast in ljubezen posebno s posnemanjem njenih svetih zgledov, to ji bo najljubše. Mislimo si v vseh okoliščinah svojega življenja: kako bi bila Marija v takih okoliščinah storila? — in potlej si prizadevamo, storiti vselej po njenih zgledih." Pritožuje se, kako malo slovenskih knjig o Mariji je dotlej izšlo, "dasiravno bi se spodobilo, da bi jih veliko imeli, zakaj Marija je posebna patrona slovenskega ljudstva." In res, leta 1769 je bil izdal o. Marko Pohlin prestavo Sailerjevega latinskega "Marijinega Kempčana," potem pa skozi 60 let v slovensčini o Mariji ni nič izšlo. Isti o. Pohlin bi bil leta 1783 rad izdal knjižico o brezmadežnem spočetju Marijinem, toda ni dobil dovoljenja.

Razdeljeno je to Baragovo delo v štiri knjige, vsaka knjiga pa v več razdelkov, kjer se razgovarjata Marija in njen služabnik. Zadnji razdelek govori o pobožnosti k sv. Jožefu.

Med tiskom obeh knjig je Baraga 8. oktobra 1829 pisal kranjskemu dekanu Slugi. To pismo nam nazorno kaže, kako se je znal Baraga vznevoljiti, pa tudi pomiriti. Dekan je bil namreč izrazil željo, da bi knjiga o Mariji kmalu izšla, ker je bil tudi zanj on dal Baragi pobudo. Baraga se je res obrnil od kanonika Albrechta, kateremu je bil izročil svoje delo, ker mu ga je bil škof Wolf nasvetoval in priporočil; obenem je pa zaprosil škofovega kaplana Simona Vovka, da naj pregleda tisk, kar mu je ta veliko pripravljenostjo obljubil. "Zdaj pa mi piše," sporoča Baraga Slugi, "da je za obe moji deli, za molitvenik in za prestavo knjižice o Mariji, postavljenih več korektorjev, ki pa med stavljenjem tiska ne izpreminjajo samo posameznih besed, ampak bodo, kakor, prečistiti, iz pisma g. Vovka lahko sami razvidite, premenili kar cele stavke po novi slavljanščini, ki je našim kranjskim čitateljem tako zoprna. To je zares od sile in tudi nedopustno, kajti če je kakšno delo od škofije in od vlade že potrjeno, ne sme med tiskanjem niti pisatelj ničesar izpreminjati, še manj pa kak korektor. Pa ti naduti ljubljanski korektorji, ki se zdijo samim sebi tako učen, ki pa so še študentje in nimajo niti najmanjše skušnje o tem, kako počasneje umevanja so kranjski čitalci, zlasti na deželi — ti si dovolijo protipostavne svoboščine, da le morejo prodajati svojo pretirano in zoprno slavljanščino. — Ah, ne morem Vam dopovedati, kako težko mi je to!"

Kaj pa so bili napravili "ti naduti ljubljanski študentje?" Valentin Vodnik je začel od leta 1811 vrvati v slovenski besedni zaklad tudi hrvaške, češke in ruske besede; isto stala delala tudi Matej Ravnikar in

Franc Metelko. Mlada duhovščina je držala z njimi, saj so si jo bili sami vzgojili v šolah; ljudstvo pa novega pisanja ni razumevalo, prav tako tudi starejša duhovščina ne.

Prelepi so pa naslednji Baragovi stavki: "Jaz sem knjigo o Mariji, to neprecenljivo delo, z veliko marljivostjo prestavljal v naš ljudski jezik, preprosto, jasno in razumljivo, in ne prestanto klical Jezusa in Marijo. Zdaj pa Bog vedi, kakšna bo izšla. Zato sem se vedno bal, prepustiti njen tisk drugim, in sem ga želel sam oskrbeti; zdaj pa, ko to ni več mogoče, prepustim vse božji previdnosti in Marijinemu varstvu; ne bom se več mešal v to, naj ti ljudje delajo, kar hočejo. Bog je dovolj mogočen in lahko napravi tudi najbolj neumljivo knjigo umevno in ljudem koristno, če je to k njegovi božji časti in k časti njegove preslane Matere. Zato hočem odslej ves uspeh te zadeve mirno prepustiti Bogu, kateri ve, da sem vse storil, kar sem sploh mogel storiti, zdaj pa ne morem ničesar več storiti. Hočem tudi večkrat Boga prositi, da naj k večji časti njegove presvete Matere podeli tej knjigi blagoslovljen uspeh med našim ljudstvom."

Kaj mu je bil dekan Sluga, katerega je bil tudi v tem pismu nagovoril z besedami: "Prejubi duhovni oče!", se vidi tudi iz sklepnih besed pisma: "Ostajam z otroško ljubeznijo in prisrčnim spoštovanjem Vaši velečastnosti vdani in hvaležni sin v Kristusu."

V Metliki je Baraga prevedel tudi sv. Alfonza Ligvoriskega "Obiskovanje Jezusa Kristusa v presv. Rešnjem Telesu in pozdravljanje Marije, prečiste Device." Tudi ta knjiga je dve leti ležala v rokopisu in šele leta 1832, ko je bil Baraga že v Ameriki, jo je založil Klemens in natisnil 1832 v 6,000 izvodih na IX — 381 straneh dvanajstercu. Spredaj je naslikana monestradca v odprtem tabernaklju, katero molita dva angela; spodaj je stih iz 94. psalma: "Pridite, molimo o Gospoda in poklekimo pred njim, ker on je Gospod, naš Bog." Knjiga vsebuje 31 obiskovanj presv. Rešnega Telesa, od katerih se vsako konča z Marijinim pozdravom. Dodane so vsakdanje navadne molitve in pa prevod obrednika za procesijo presv. Rešnega Telesa.

V uvodu je Baraga zapisal značilne stavke: "Pri obiskovanju presv. Rešnega Telesa, v presveti družini Jezusovi, boste prav spoznali, kako prazno in ničurno je vse posvetno veselje; spoznali boste, koliko je vredna naša duša, za katero je Jezus toliko storil in trpel; spoznali boste, kako velika hudobija je greh, ker je le zaradi greha moral Jezus toliko trpeti. Tukaj boste prav spoznali, kako neskončno velika je Jezusova ljubezen do nas, ubogih grešnikov, ker nas pri vseh naših nevhvaležnosti in hudobijah vendar ne zapusti in zavrne, ampak čaka ljubeznivo našega spreobrnjenja. Z eno besedo: v obiskovanju presv. Rešnega Telesa najde vsaka duša največjih milosti, največjih pripomočkov za večno zveličanje in največje oveseljenje."

Tudi za to delo ga je bil navdušil Sluga. Ker se je pa bal, da bo Baraga prej odšel v Ameriko, preden bo knjigo dokončal, ga je opozarjal, naj brž dovrši prestavo in oskrbi tisk. Dne 9. avgusta 1830 mu je aBraga sporočil, da ima v dveh izvodih že

Novo uredniško poslopje dnevnika "Ameriška Domovina," v katerega so se preselila uredništva: "Ameriške Domovine," "Glasila K. S. K. Jednote" in "Nove Dobe," glasilo J. S. K. Jednote. Na levi je vhod v uredniške in poslovne prostore "Ameriške Domovine," na desni je vhod v uredništva "Nove Dobe" in "Glasila K. S. K. J." V prvem nadstropju, spredaj, se nahaja uredništvo "Glasila," in takoj za tem so uredniški prostori "Nove Dobe." Zada za tem uredniškim poslopjem se nahaja tiskarniško poslopje, zgrajeno pred 9. leti, toda tega poslopja ne vidite na sliki. Kontraktorja Mole in Satkovič sta postavila poslopje, ki je kras naselbini. Poslopje je fotografiral Bukovnik Studio.

DOPISI

(Nadaljevanje z 2. strani)

govo besedo so tudi njegove likovne beležke neprimerno bolj zgovorne kakor bi bile sicer. Ne bomo razmatrali vprašanja ali ni mogoče, da je slikar Jakac zgrešil svoj poklic, kajti hvala mu smo mu za oboje: njegove likovne beležke bi bile brez tega besedila neme, a bojimo se, da bi tudi besedilo samo ne zmagalo tiste nazornosti, ki jo vsebuje celota knjige kakoršna je.

Seve poreko: Lahko je bilo slikarju Jakcu, ko mu je prišlo na pomoč pisatelj Jare! In mogoče bodo mislili, da sem dvomil o pisatelju Jakcu, ko sem zgoraj vprašal, kdaj neki je pisal svoj dnevnik. Pa ni res, da dvomim! Sledil sem ob pripovedovanju Jakčevem za pisateljem Jarcem, pa mislim, da bistvenega temu spisu le ni mogel dati. Kar je dal, je vse hvale in časti vredno, a doživeti Jakčevo preveč pristno veje iz vrstic, da bi ga mogel kdo ponarediti tam, kjer nas je najbolj prevzel.

Z Odmevi Rdeče zemlje smo iz Jakčeve duše, pa tudi po zaslugi stilista Jarca dobili knjigo, ki je po občutju globoko naša, po problemu trpko slovenska, po zanašajoči melanholiji celega nastroja pa dvakrat dolenska.

Nestrpno pričakujemo druge knjige.

—Frst.

Ameriški general Philip H. Sheridan je imel o državi Texas slabo sodbo. Nekoč se je o tem sledeče izrazil: Ako bi jaz lastoval Texas in peklo, bi dal Texas v najem, živel bi pa v peklu."

skoro vse na čisto prepisano. O tem pravi: "Upam, da bo to delce našim ljubim Kranjcem, ki tako radi kaj slišijo o našem ljubezni polnem Jezusu, zopet prav dobrodošlo. In sedaj se aVm še enkrat zahvalim, da ste me k temu delu vzpodbudili. Marsikatero prijetno urico sem že doživel ob njem." Knjigar Klemens je leta 1837 knjigo zopet izdal v 3,000, leta 1842 pa kar v 6,000 izvodih.

(Dalje prihodnjič.)

DVAJSET LET MED CLEVELANDSKIMI SLOVENCMI

John J. Oman

Ne bom nadalje govoril glede tega. Strašno je žalostno to poglavje. Mogoče bi bilo boljše da bi ga bil izpustil. Napisal sem z namenom, da ljudje spoznajo, vsaj po nekoliko, težko je in težave ter odgovornosti župnikovanja. Prihodnjič bom nadaljeval od prve nedelje pri sv. Lovrencu. Današnje poglavje je morda pisano v pretežkem tonu, toda ne morem danes drugače. Dogodki zadnjih dni so mu potrli in podrli v prah.

PRVA NEDELJA

Leta 1915, ob mojem prihodu k sv. Lovrencu, je bila fara komaj polovico sedanje, imeli so le dve maši ob nedeljah in to v cerkvi, katera je bila za polovico manjša od sedanje kapele. Vendar pa je bilo opaziti takoj, da je ljudi veliko več, kot jih mala cerkev more sprejeti pri dveh mašah. Razume se, da je precejšnje število ljudi, zlasti onih, kateri radi gledajo po vzrokih, da bi se izognili božje službe, izostajalo od maše, češ, saj ni prostora. Takoj drugo nedeljo nam takratna oznanila že naznanjajo potrebo še ene maše. Teden pozneje in od tedaj naprej je prihajal Jezuit, ki je opravljal tretjo mašo ob nedeljah.

Prva nedelja je imela svoje zanimivosti zame, kakor za farane. Farani so morili svojega novega župnika od nog do glave — in še naprej. Opazovali so, kako se obnaša pred oltarjem, kako poje in, če sploh zna peti, kako govori in, če je Dolenjec, ali pa je Gorenjec. Večina faranov je iz Dolenjskega in zato so nekateri žalostno zmajevali z glavami po maši, ko so čuli, da župnikova "špraha" precej na gorenjsko uhaja, da si prav za prav ni eno ne drugo. Druge je prestrašila takoj prvo nedeljo župnikova počasnost, katerega greha se menda nikdar ne bo iznebil, zlasti sedaj ne, ko prihaja v leta in postaja čim dalje počasnejši. Vendar pa je nevolja faranov počasi minevala, to je bilo opaziti v čim dalje prijaznejših obrazih, katere sem srečeval. Popolno nezadovoljnost seveda ne bo

nikdar izginila, kajti vsem ljudem ustreči je nemogoče. Poleg tega pa smo duhovniki človeški in imamo "svoje slabosti, katere se pokažajo tu pa tam in naj ima človek še tako trdno voljo, zatajevati se in slabosti zatirati.

Pa tudi župnik je opazoval svojo čredo. Meril je to množico od raznih strani: kako se obnašajo, koliko jih je, kako molijo — na glas ali potihem momljajo — in ali spijo med pridigo. Prvo nedeljo ni nihče spal, to se razume. Nadalje pa ne bom pravil, ker bi se izdal, kajti če ljudje spijo med pridigo, je to pridigarjeva krivda, ne poslušalcev. Če je pridiga nepredolga in tako podana, kot bi božja beseda morala biti, potem ljudje poslušajo. Žalibog, da moram priznati, da dandanes nekateri spijo. Pred leti, ko so moji govori postajali čim dalje daljši, so mi nekateri farani kupili uro zapestnico. A kaj po maši, ko pa celo na uro pozabim. In tako se zgodi, da večkrat vidim, kako sladko spijo in takrat mora pa človek zopet imeti usmiljenja z njimi in ne prehitro zaključiti, ker so morda celo noč delali — ali pa kje na party prenočili — in so potička potrebni.

Prvi vtis name je bil zelo ugoden. Molitev po maši je bila sicer malo pretiha in izhod iz cerkve prehitel, nekako tak, kakor ovčji iz hleva, kadar je pes za njimi. "Vse to se bo sčasoma delo v red," sem si mislil. Ljudje so razumni in navadno tudi radi ustrežejo, če vidijo, da je želja umešana in pametna. Danes imamo prav lep red v cerkvi, le eno je kar nekatere ni mogoče odvaditi. Nekateri se kar ne morejo navaditi, da bi šli v klopi, tudi če je pol cerkve prazne. Pritisnejo se h kaki steni ali na stopnice tam zadaj in od tam ga ne spravi nobena sila in nobeno vabilo. Menda se jim zdi, da niso pri maši, ako ne stoje in ne držijo klobuka v rokah. Po dolgoletni izkušnji sem prišel do prepričanja, da se bojijo za klobuk in ga radi tega ne spustijo iz rok. Sploh so pa Slovenci po večini sami

"cestinarji." Sv. pismo pravi, da je cestinar "stal od daleč" v templju, toda glede cestinarjevega klobuka sv. pismo ne omenja ničesar. Tako tudi Slovenci v cerkvi najprej zasedejo zadnje klopi. No, ponižnost je tudi nekaj vredna — če je ponižnost vzrok tega. Toda Jezus je rekel, da se moramo pomakniti višje, kadar se nam veli: "prijatelj, pomakni se višje."

Takoj prvo nedeljo sem moral oznaniti cerkveno kolekto za Randall, Brooklyn in Woodland. Zelo nerad sem storil, toda cerkveni možje so mi rekli, da je kolekta za te kraje na programu po tedanjem sistemu. Finančno stran fare nisem nikdar rad oskrboval. Pri sv. Lovrencu je bila navada, da je župnik sam hodil okoli po hišah v spremstvu enega ali dveh cerkvenih mož in pobiral mesečno kolekto. Pri prvi priložnosti sem povedal faranom, da za to nisem bil posvečen, da bi hodil od hiše do hiše pobirat za cerkvene potrebe. To je ena dolžnost, katero je vsak faran vezan sam od sebe vršiti, ne da bi ga kdo lovil in prosil za to. Ali država kdaj pride na dom kolekto davke? In vendar jih vsak plača. Jezus je rekel: "dajte cesarju, kar je cesarjeva in BOGU, KAR JE BOŽJEGA." Vsak faran je torej zavezan sam od sebe prinesiti svoj dar za cerkev. Ljudje so to kmalu razumeli in so po veliki večini izvrševali svoje dolžnosti brez vsakega pritiska. Od tistega časa se malokdaj sliši v cerkvi sv. Lovrenca o denarnih zadevah razen enkrat v letu, ko se berejo letni računi. Takozvani 50c klub izvrstno deluje in je še vedno glavna opora fare.

Denarna podpora cerkve je bila za Slovence v Ameriki zadnja, katere se nekateri niso dolgo mogli privaditi. V starem kraju je vlada skrbela za cerkve in radi tega nalagala davke ljudem. Prosth darov je bilo zelo malo, ker jih ni bilo potreba. V Ameriki vlada ne stori ničesar za naše cerkve in šole. Kdor hoče imeti cerkev in katoliško šolo, naj si jo zida sam. Ker pa vsakemu posameznemu to ni mogoče, se zbirajo ljudje v skupine ali župnije, da s združenimi močmi postavijo vse to in vzdržujejo.

Večina clevelandskih Slovencev se je temu že zdavna privadila, ker je spoznala, da je to edini način, po katerem morajo upati na svoje lastne šole in cerkve. Bili so časi, ko so se nekateri ozirali na nasprotnike in sovražnike cerkve, kateri so skušali ustaviti in na vsak način za braniti napredek slovenskih župnij s tem, da so kričali po svojih listih o "bisagah" in "pošrešnih župnikih, kateri nimajo nikdar zadosti." Ko so pa prvi listi kričali zapravili in požrli milijondolarski fond in tisoče za sirotišnico namenjenega denarja, brez da imajo pokazati le eno samo podjetje od vsega tega in se videli na drugi strani rasti slovenske cerkve in šole, katere danes tvorijo na milijone kapitala, so jim obrnili hrbet. Danes skrbijo tudi Slovenci častno in z veseljem za svoje cerkve in šole, kakor drugi narodi v Ameriki. In farani, sv. Lovrenca so v tem med prvimi, da povem brez pretiravanja. Toda nazaj na prvo nedeljo.

Prvo nedeljo sta bila oklicana Martin Martinšek in Radeč pri Zidanem mestu in Mary Mauer, rojena v Clevelandu. Danes imata dobro družinico, stanujeta v Maple Heights in upam, da se imata še prav tako rada, kot sta se imela pred osemnajstimi leti.

Takoj drugi dan po mojem prihodu k sv. Lovrencu me je presenetila tudi tragična stran pri župnikovanju.

Hipno je zabnel zvonec pri vratih. Takoj pustim delo in odprem. V sobo se opoteče ihtea mati. Izraz globoke srčne boli je bil na njenem obrazu.

"Kaj se je Vam pripetilo?" vprašam prestrašen.

"Oh, Father — našega Frančija — je avtomobil — povozil!" Več ni mogla izgovoriti. Ploha solz se ji je vili po obrazu in zaplakala je, da bi se kamnu smilila. Pustil sem jo za hip, naj ji jok olajša žalost — nato pa sem vprašal:

"Kje in kako se je to zgodilo? Ali je hudo udarjen? Koliko je pa star?" Skušal sem poizvedeti, če je za spovedeti.

"Je že umrl..." — zopet jok. Končno se je premagala in mi povedala, da je nekje blizu doma avto zadel desetletnega sina in ga hudo poškodoval, da je kmalu nato izdihnil. Uboga mati! sem si mislil. "Živa podobna žalostne Matere Božje." Takrat sem prvič občutil tudi sam isto nepopisljivo žalost, ki jo občuti dušni pastir, kadar mu smrt neprizakovano poseže v čredo in hipno iztrga dušo ter jo postavi pred sodni stol božji brez očistevalne spovedi in drugih zakramentov, s katerimi si želi vsak kristjan iti s tega sveta.

Pokojnega Frančija smo pokopali 4. septembra in od takrat pa do danes se ga spominjajo vsako leto domači in drugi na isti dan, kot prvo žrtev avtomobila med Slovenci v tem delu mesta.

"Danes popoldne ob 3. bo prebran mesečni cerkveni račun, h kateremu se vabi cerkveni odbor — pa vse tiste poštomce, ki malo dajo pa imajo zmeraj usta odprta."

"Stari šimfarji med nami so zopet na delu. Ko se je delal farovž, so vpili 'šolo-šolo delajte!' Pa če bi bil prišel kdo k njim kolekto za šolo, bi bili jezno vrgli \$1.00 rekoč: 'vsak naj toliko da, pa bo že nekaj!'"

To pritožbo beremo v Father Lavričevem zadnjem oznanilu, 18. julija 1915. Father Lavrič je namreč agitiral za povečanje šolskih prostorov; za zgradbo lesene hiše, v kateri bi bilo prostora za dve šolski sobi. Pet malih zaduhlih in slaborazsvetljenih sob je bilo v pritličju cerkvenega poslopja. Šolskega naraščanja je bilo vedno več. Takrat so bili Slovenci pogumni. Takrat se niso bali otrok, imeli so tudi zaupanje v Boga. Rekli so: "Če Bog živi ptiče pod nebom, bo tudi dal meni preskrbeti za moje otroke." Šola se je polnila in bila napolnjena. Father Lavrič je mislil zadevi pomoči s tem, da zgradi začasno leseno šolo. Pa zopet se je pokazalo, kako malo moremo računati za naprej.

Father Lavrič je takoj po nedelji zbolel; prehladil se je. Par dni se je otepal boleznii in se opravljal svoje delo. Prehladu se je pridružila pljučnica. Častiti gospod se je vdal zdravnikovemu prigovarjanju in se podal v bolnišnico. Prepozno! Pljučnica se je le poslabšala in teden po tem oznanili je Father Lavrič pustil vse svetne skrbi ter odšel pred sodni stol božji, da tam poda račun od svojega hisevanja. Upamo, da od svojih nekdanih faranov ni pozabljen, ampak da še vedno, še vsaki dan, pohiti kaka molitvica pred Njega, ki drži usodo živih in mrtvih v svoji roki. Društvo Najsvetejšega Imena nosi skrb, da se vsako leto na 25. julija daruje sv. daritev za pokoj njegove duše. Naj počiva v miru!

Če je bil Father Lavrič rešen problema glede šolskih prostorov, je zadeva tem težje legla na moja ramena. Ker pa sem prišel tik pred pričetkom šole, ni bilo na kako gradbo več misliti. Obesli smo zastor pred oltar in tako zagnili Najsvetejšega, cerkev pa porabili za šolo čez teden.

(Dalje prihodnjič)

Angleška kraljica Berengaria, žena kralja Riharda (z levjim srcem 1190) ni nikdar živela na Angleškem, pač pa v Franciji in Italiji.

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januara, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 21048; stanovanja glavn. tajnika: Joliet 9448

Solventnost: aktivnega oddelka 103.39%; mladinskega oddelka 104.91%.

Od ustanovitve do 31. dec. 1932 mala skupna izplačana podpora \$4,550,882

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 26-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C. St., Pueblo, Colo.

Druga podpredsednica: MARY HOCHER, 2134 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: LOUIS ZELENKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN FLEWIK, 818 N. Chicago St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 927 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCHI, 8911 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 715 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

JOHN ZULICH, 18115 N. 1st Rd., Cleveland, O.

RUUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POTRČNI ODBOR:

JOHN DEUMAN, BOX 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORIŠEK, 535 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM P. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Va pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

Društvo sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O., je izstopilo iz centralnega bolniškega oddelka dne 12. februara, 1933.

Za glavni uad K. S. K. Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

MLADINSKI ODDELEK

PRISTOPILI V JANUARJU, 1933

Razred "A"

K društvu sv. Stefana, št. 1, Chicago, Ill., 22967 Roman Posedi.

K društvu sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill., 22968 Robert Sever, 22969 August Wilke.

K društvu sv. Jofeja, št. 21, Presto, Pa., 22971 Anna Belle Massi, 22972 Raphael Massi.

K društvu sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., 22974 Virginia Banić.

K društvu sv. Jofeja, št. 56, Leadville, Colo., 22979 Dorothy Podpetchan.

K društvu sv. Ana, št. 123, Bridgeport, O., 22981 Dorothy L. Supan.

K društvu sv. Jofeja, št. 169, Cleveland, O., 22982 Marie A. Perusek.

K društvu Marije Pomagaj, št. 190, Denver, Colo., 22984 John Major, 22985 Anna Vukšinić.

Razred "B"

K društvu sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill., 22970 Victor Gende.

K društvu sv. Františka Saleškega, št. 29, Joliet, Ill., 22973 Edward Slack.

K društvu sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., 22975 Joseph Deželan, 22976 Joan Matkovich.

K društvu sv. Jofeja, št. 55, Crested Butte, Colo., 22977 Marion Kapushin, 22978 Josephine L. Fabec.

K društvu Marije Čistege Spočetja, št. 85, Lorain, O., 22980 Marjorie E. Vidrick.

K društvu sv. Jofeja, št. 169, Cleveland, O., 22983 Allen F. Omerza.

K društvu sv. Terezije, št. 225, South Chicago, Ill., 22986 Stephen Milinarich.

Prestopili iz razreda "A" v razred "B"

K društvu sv. Jofeja, št. 55, Crested Butte, Colo., 7963 Helen Kapushin, 11565 William G. Kapushin.

IZPLAČANA POSMRTNINA, POŠKODNINSKA, OPERACIJSKA IN IZREDNA PODPORA

AKTIVNI ODDELEK

Zaporedna št. 4, 1933

5506 AGNES LUNDER—Stara 58 let, članica društva Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, Cleveland, O., umrla 21. januara, 1933. Vrok smrti: Srčna obolel. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 14. februara, 1913, R. 40.

595 JOSEPH CULIG—Star 69 let, član društva sv. Jofeja, št. 7, Pueblo, Colo., umrla 14. januara, 1933. Vrok smrti: Srčna bolezen. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 14. aprila, 1894, R. 47.

10883 CATHERINE STAJMIGAR—Stara 49 let, članica društva sv. Roka, št. 15, Pittsburgh, Pa., umrla 10. januara, 1933. Vrok smrti: Rak. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 16. septembra, 1923, R. 31.

24486 JOSEPH DERCAR—Star 65 let, član društva sv. Petra in Pavla, št. 38, Kansas City, Kans., umrla 10. januara, 1933. Vrok smrti: Rak na želodcu. Zavarovana za \$250. Pristopila k Jednoti 4. marca, 1923, R. 34.

1038 FRANCES POTISEK—Stara 73 let, članica društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., umrla 14. januara, 1933. Vrok smrti: Vnetje moga. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 1. januara, 1901, R. 55.

5861 ANNA SKUL—Stara 41 let, članica društva Marije Čistege Spočetja, št. 80, South Chicago, Ill., umrla 11. januara, 1933. Vrok smrti: Srčna bolezen. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 21. septembra, 1913, R. 23.

2620 MARY HROMA—Stara 66 let, članica društva Marije Čistege Spočetja, št. 80, South Chicago, Ill., umrla 22. januara, 1933. Vrok smrti: Pijuničica. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 28. decembra, 1906, R. 48.

94 ANTON GLAVAN—Star 64 let, član društva sv. Jofeja, št. 2, Joliet, Ill., umrla 2. februara, 1933. Vrok smrti: Rak. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 8. oktobra, 1935, R. 40.

570 MARY CLAV—Stara 65 let,

članica društva Marije Vnebovzete, št. 77, Forest City, Pa., umrla 20. januara, 1933. Vrok smrti: Srčna bolezen. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 1. januara, 1901, R. 48.

4132 MAGDALENA TROGOVIC—Stara 65 let, članica društva sv. Barbare, št. 97, Mount Olive, Ill., umrla 27. januara, 1933. Vrok smrti: Rak na želodcu. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 12. julija, 1909, R. 48.

10489 ANTON KERHIN—Star 66 let, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 101, Lorain, O., umrla 29. decembra, 1932. Vrok smrti: Apopleksija. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 31. oktobra, 1906, R. 49.

11511 ROSE JERIC—Stara 51 let, članica društva sv. Jofeja, št. 169, Cleveland, O., umrla 11. januara, 1933. Vrok smrti: Operacija na solju. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 10. junija, 1924, R. 43.

1685 MARY JAVORNIK—Stara 56 let, članica društva sv. Antona Padovanskega, št. 180, Canon City, Colo., umrla 10. januara, 1933. Vrok smrti: Rak. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 1. januara, 1901, R. 38.

9179 PAULINE TICHAR—Stara 36 let, članica društva sv. Jofeja, št. 103, Milwaukee, Wis., umrla 5. januara, 1933. Vrok smrti: Iskrevljanje moga. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 23. maja, 1920, R. 22.

10515 LUCILLE ULE—Stara 42 let, članica društva sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O., umrla 10. januara, 1933. Vrok smrti: Rak. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 11. marca, 1923, R. 31.

15728 AMALIA BERAUS—Stara 58 let, članica društva Marije Pomoć Kristjanov, št. 165, West Allis, Wis., umrla 6. januara, 1933. Vrok smrti: Srčna obolel. Zavarovana za \$250. Pristopila k Jednoti 11. marca, 1928, R. 54.

84 JOHN LUSTIK—Star 24 let, član društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., umrla 21. januara, 1933. Vrok smrti: Ponorečen od avtomobila. Zavarovana za \$1,500. Pristopila k Jednoti 7. decembra, 1924, R. 16.

17866 MARTIN CHINDERLE—Star 46 let, član društva sv. Antona Padovanskega, št. 87, Joliet, Ill., umrla 5. februara, 1933. Vrok smrti: Srčna in obistna bolezen. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 10. oktobra, 1911, R. 28.

472 LEOPOLD MAJERLE—Star 52 let, član društva sv. Jofeja, št. 112, Ely, Minn., umrla 23. novembra, 1932. Vrok smrti: Srčna in obistna bolezen. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 28. februara, 1909, R. 29.

24315 IVAN NAGODE—Star 49 let, član društva sv. Jofeja, št. 175, Summit, Ill., umrla 30. decembra, 1932. Vrok smrti: Ponorečen od avtomobila. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 15. marca, 1923, R. 39.

1530 MARY GRAHEK—Stara 73 let, članica društva sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich., umrla 16. januara, 1933. Vrok smrti: Srčna bolezen. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 1. januara, 1901, R. 49.

15314 ANTON KRAINČ—Star 65 let, član društva sv. Roka, št. 182, Frontenac, Kans., umrla 2. februara, 1933. Vrok smrti: Pijuničica. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 22. septembra, 1909, R. 47.

12068 MARY HORVAT—Stara 27 let, članica društva sv. Jofeja, št. 21, Presto, Pa., umrla 19. januara, 1933. Vrok smrti: Zastrupljenje krvi. Zavarovana za \$1,000. Pristopila k Jednoti 2. marca, 1923, R. 18.

Operirani in poškodovani

Zaporedna št. 1, 1933

20850 GEORGE PAVIČIĆ—Član društva sv. Mihaela, št. 152, South Chicago, Ill., operiran 7. januara, 1933. Upravičen do podpore \$100.

32833 SOPHIE OREHECK—Članica društva sv. Anne, št. 130, Forest City, Pa., operirana 23. januara, 1933. Upravičena do podpore \$100.

6283 CATHERINE PERKO—Članica društva sv. Jofeja, št. 55, Crested Butte, Colo., operirana 27. januara, 1933. Upravičena do podpore \$100.

31041 FRANK MUREN—Član društva sv. Jofeja, št. 103, Milwaukee, Wis., operiran 23. januara, 1933. Upravičen do podpore \$100.

MLADINSKI ODDELEK

Zaporedna št. 381

22736 ANTON E. BEDIENKO—Star osem mesecev, član društva sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill., umrla 15. januara, 1933. Vrok smrti: Pijuničica. Pristopila k Jednoti 17. junija, 1932. Bil je član šest meseci, 28 dni. Upravičen do podpore \$20, kateri znesek je bil nakazan 8. februara, 1933. Josip Zalar, glavni tajnik.

12784 JOSEPHINE PRINC—Članica društva Marije Čistege Spočetja, št. 104, Pueblo, Colo., operirana 23. decembra, 1932. Upravičena do podpore \$100.

29034 JACOB GRAHEK—Član društva sv. Jofeja, št. 112, Ely, Minn., operiran 2. junija, 1932. Upravičen do podpore \$50.

24973 JOHN TANKO—Član društva sv. Roka, št. 113, Denver, Colo., operiran 29. decembra, 1932. Upravičen do podpore \$50.

26492 JOSEPH MELAVC—Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., operiran 28. decembra, 1932. Upravičen do podpore \$100.

7689 SOPHIA VLASICH—Članica društva Marije Pomagaj, št. 147, Rankin, Pa., operirana 8. decembra, 1932. Upravičena do podpore \$100.

11511 ROSE JERIC—Članica društva sv. Jofeja, št. 169, Cleveland, O., operirana 10. januara, 1933. Upravičena do podpore \$100.

15353 MARY ZUGEL—Članica društva sv. Františka Saleškega, št. 29, Joliet, Ill., operirana 19. oktobra, 1932. Upravičena do podpore \$100.

26359 JOHN CERNAC—Član društva sv. Jofeja, št. 7, Pueblo, Colo., operiran 10. januara, 1933. Upravičen do podpore \$100.

9882 FRANCES KRANJC—Članica društva sv. Jofeja, št. 11, Aurora, Ill., operirana 29. decembra, 1932. Upravičena do podpore \$100.

5610 MARY STRAUS—Članica društva sv. Alojzija, št. 42, Stettin, Pa., Upravičena do podpore \$125 za nerabljivo levo roko.

29599 JOHN PERKO JR.—Član društva Vitez sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill., operiran 12. januara, 1933. Upravičen do podpore \$50.

1385 MARY SEBOHAR—Članica društva Vitez sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill., operirana 23. januara, 1933. Upravičena do podpore \$100.

8392 JOHN KOVATCH—Član društva sv. Jofeja, št. 60, Wagona, Ill., Upravičen do podpore \$250 za izgubo vida na levem očesu.

6318 JOSEPH PETRIČ—Član društva sv. Srca Jezusovega, št. 70, St. Louis, Mo., Upravičen do podpore \$25 za izgubo prsta na levu nogu.

5861 ANNA SKUL—Članica društva Marije Čistege Spočetja, št. 80, South Chicago, Ill., operirana 5. januara, 1933. Upravičena do podpore \$100.

15902 GABRIEL KLINAR—Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 101, Lorain, O., Upravičen do podpore \$250 za izgubo vida na levem očesu.

16113 MARY PETERNEL—Članica društva sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O., operirana 10. januara, 1933. Upravičena do podpore \$100.

5376 ALJOJZJA GRANDLIČ—Članica društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., operirana 3. januara, 1933. Upravičena do podpore \$100.

3989 FRANCES ZAKRAJSEK—Članica društva Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn., operirana 8. avgusta, 1932. Upravičena do podpore \$50.

17249 MARY ŽURGA—Članica društva sv. Jofeja, št. 169, Cleveland, O., operirana 24. januara, 1933. Upravičena do podpore \$100.

12713 ANTONIA BRINOVEC—Članica društva sv. Anne, št. 173, Milwaukee, Wis., operirana 20. januara, 1933. Upravičena do podpore \$100.

32552 TONY PRIJATELJ—Član društva sv. Stefana, št. 234, Norand, Que., Canada, operiran 21. decembra, 1932. Upravičen do podpore \$100.

94 ANTON GLAVAN—Član društva sv. Jofeja, št. 2, Joliet, Ill., operiran 29. januara, 1933. Upravičen do podpore \$100.

26915 LOUIS STRNAD—Član društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., operiran 22. januara, 1933. Upravičen do podpore \$100.

20457 THOMAS CINGEL—Član društva sv. Alojzija, št. 95, Broughton, Pa., operiran 16. novembra, 1932. Upravičen do podpore \$100.

12292 MARY TEKAVEC—Članica društva Marije Čistege Spočetja, št. 104, Pueblo, Colo., operirana 20. januara, 1933. Upravičena do podpore \$50.

31295 JOSEPH URBANJIA—Član društva Marije Pomagaj, 188, Homer City, Pa., operiran 6. januara, 1933. Upravičen do podpore \$100.

13116 JOSEPH KUHAH—Član društva sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill., operiran 27. decembra, 1932. Upravičen do podpore \$50.

Američki narod za Washingtonovih časov

Prvo ljudsko štetje v Združenih državah je bilo izvedeno leta 1890, torej le malo let po revoluciji in tekem prvega predsednikovanja Washingtonovega. Knjižica 52 strani, vsebuječa ves izid ljudskega štetja, je visoko cenjena knjiga v večjih ameriških knjižnicah. Ista tvori najbolj avtentični dokument o ameriškem prebivalstvu in njegovi sestavi ob rojstvu Združenih držav.

Tedanje ljudsko štetje je pokazalo, da trinajstotica izvornih držav, ki so tedaj tvorile Združene države in so obsegale 800,000 kvadratnih milj, je imela skupno prebivalstva 3,893,635 duš. Od teh je bilo 690,000 črnih sužnjev. Največ prebivalstva je imela država Virginia s 747,610 prebivalci, in od teh nekaj več kot tretino so tvorili sužnji. Pennsylvania je bila po prebivalstvu druga država, s 434,373 prebivalci, od katerih niti 4,000 črncev ni bilo v suženstvu. Tretja država je bila North Carolina, ki je imela skoraj 394,000 prebivalcev in izmed njih več kot 100,000 sužnjev. Prihodnja država v vrsti je bila Massachusetts in vseh 379,000 prebivalcev je bilo svobodnih. New York je bila peta država po prebivalstvu in je imela nekaj čez 340,000 prebivalcev, vseh 21,000 sužnjev.

Kar se tiče mest za Washingtonovih časov, Philadelphia je bila največje mesto s 42,520 prebivalci. V "New York County" je živel 33,000 prebivalcev, ali Brooklyn je bil mala vas od 1,603 duš. Boston je imel 18,000 prebivalcev, Baltimore 13,500, Richmond 11,300. V North Carolini, na primer, ni bilo niti enega mesta, ki bi imelo več kot 2,000 prebivalcev.

Prvo ljudsko štetje je našlo prebivalce le po plemenu (barvi), treh starostnih skupinah in spolu, ali iz drugih virov doznajamo, da je za Washingtonovih časov po 29 ljudi izmed vsakih 30 živelo na farmi ali v malih podeželskih mestecih. Združene države so začele svoje neodvisno življenje kot poljedelska demokracija.

Rano pomečanje narodnosti

Ako pogledamo, kako je bilo sestavljeno ameriško ljudstvo za Washingtonovih časov, razvidimo, da več kot ena sama narodnostna skupina ima pravico ponajeti se s sorodstvom ustanoviteljev te republike.

Tekom 17. stoletja so bili kolonisti v glavnem angleškega rodu, ali priseljenici v 18. stoletju so prihajali poglavito iz drugih narodov in skoraj vse države severozapadne in centralne Evrope so bile zastopane. Francoska kri je bila pri mešana prebivalstvu s prihodom Hugenotov, ki so se naselili v South Carolini in v New Yorku. Po prihodu prvih nemških Nononitov v Pennsylvania je sledil mogočen val nemške imigracije zatiranih protestantskih sekt. Že leta 1775 je bilo približno 100,000 Nemcev v Pennsylvania in tvorili so več kot četrtino tamošnjega prebivalstva. Tako konservativno so ohranili svoj jezik in svoje običaje, da še danes cele občine njihovih potomcev govori nemški dialekt, ki je znan pod imenom "Pennsylvania Dutch."

Ob tej priliki naj navedemo odstavek iz ravnokar izdane knjige "American Citizenship," "Združene države niso bile nikdar sestavljene od enotnega plemena, govorečega isti jezik, in znajoč isto vero in imajoč isto ozadje običajev in idealov. Mi smo vedno bili mešanica narodnosti. Leta 1789, ko je Konstitucija stopila v veljavo, so elementi iz britanskih otokov tvorili pretežno večji del prebivalstva. Isto je danes. Ni bil gotol slučaj, da je angleščina postala jezik te zemlje in da naše politične institucije so dedščina iz Angleške. Ali tudi druge narodnosti so bile obilno zastopane ne le po številu marveč tudi po vplivu."

Ako to pomislimo, razumemo laglje, zakaj tudi druga imena kot angleška so bila odlična izmed sodelovalcev George Washingtona v borbi za ameriško neodvisnost. Treba da se le spominjamo takih slavni imen kot La Fayette, Rochambeau, Grasse, Von Steuben, Muhlenberg, Kosciuszko in Pułaski.

mladino za svoje gospodarske in politične cilje.

Sovjetska mladina tvori najbolj udan in veren element ruskega prebivalstva. Veruje v dosege vseh visokoletečih načrtov, katere jim razklada komunistično učiteljstvo. Otroci spodbujajo doma trdnega očeta, naj dela in žrtvuje za vresničenje gospodarskega programa, denuncirajo mlačne in sumljive starše in se celo vesele, če jim nakopljajo kazni. Komunisti so razumeli z otroci vplivati na starše in z njihovo pomočjo sebi v prid otvarjati javno mnenje. Biti pa mora vsak otrok organiziran v komunistični mladinski organizaciji, ki drugače nima možnosti, da bi nadaljeval študije na srednji in visoki šoli, še celo pa bi mu bila zaprta vsaka služba v javnosti.

Toda pravi ponos boljševikov so komsomolci, komunistična mladina nad 16 leti. Je to edina možna in po zakonu priznana mladinska organizacija, ki bo danes štela gotovo že nad pet milijonov članov. Razpletanje je po vsem sovjetskem teritoriju do zadnje uralske vasi. Vpliv komsomolcev na vse javno življenje je nad vse velik. Stojte na čelu protiverškega gibanja. Z vneto širijo sovjetsko kulturo in pobijajo nepismenost. Istočasno so komsomolci tudi telovadna organizacija, ki naj vzgaja proletarski naraščaj k fizični, telesni krepkosti. Iz njih se sestavljajo tako imenovani delavski bataljoni, ki poprimajo z veliko vneto povod, kjer je v nevarnosti sovjetski delovni načrt. Komunistična stranka uporablja komsomolce za svoje najbolj zveste stražarje, ki nadzirajo razne podeželske kolhoze in industrijska podjetja. Vporablja jih celo za pobiranje davkov, ker v teh mladih, stanatiziranih ljudeh ni nobenega človeškega čuta. Ljudje se pred njimi ne morejo braniti. Poberejo vse, kar najdejo: kruh, žito, zadnje, kar je v hiši. Razen tega so vsi oboroženi.

Tudi do komsomolcev so komunistični voditelji ubrali zelo lokavo, gotovo najboljšo taktiko. Izkazujejo jim največje zaupanje, komsomolci so nositelji boljševiškega gibanja in poleg rdeče armade jeklena hrbtnica stranke. Komsomolec je poveljnik mornarice, poveljnik zračnega brodogoja, glavni ravnatelj električnih naprav, vzgojni chef itd. Komsomolci so nositelji leninizma in revolucije, njim je izročena oblast nad vsem in vsemi.

Mladi komunisti se z veliko vneto in podjetnostjo lotevajo stavljenih nalog. Združujejo se sebi nekaj, kar se sicer opazuje le pri duhovniškem ali oficirskem naraščaju. Odločnost, požrtvovalnost, entuziazem niso redke njihove lastnosti. Ko je bila v Donski kotlini premogokopna petletka v nevarnosti, se je vrglo tjakaj 18 delavskih brigad, samih komsomolcev, ki so pod neverjetno težkimi razmerami, v lakoti in silnem mrazu delali in storili celo več, kot je nač

Dr. Fran Detela: HUDI ČASI Zgodovinska povest

I.

Bilo je v začetku vinotoka leta 1809.; po Dolenjskem se je trgalo grozdje. A dasi je obetala trgatve lep in dober pridelek, vendar ni zbudila tiste ga prešernega, brezskrbnega veselja, ki se je razlegalo prejšnja leta po vinskih goricah. Preresni so bili časi. Dolga vojna je razdelala avstrijsko državo, in dežela Kranjska je prehajala iz rok v roke. Takrat so ji bili gospodarji Francozi. Da ostanejo dalje časa, ni mislil nihče. Saj so se bili pred dvanajstimi leti samo mimogrede pokazali v deželi in pred štirimi leti so se mudili na Kranjskem samo štirinajst dni; kdo ne bi bil pričakoval, da se tudi sedaj kmalu umaknejo, čeprav sta že bila pretekla dva meseca, odkar so bili prišli v deželo!

Vojna sreča se še ni bila odločila; širile so se govorice sedaj o avstrijskih, sedaj o francoskih zmagah. Prvim ljudje niso prav verjeli; zakaj ime Napoleonovo je bilo veliko in slavno po vsej Evropi, in trosile so se novice le skrivnostno, natihem po nekdanjih avstrijskih uradnikih in vojaki, katerim so bili že tolikrat prehitro verjeli; saj se je bila še vsaka vojna s slavnimi zmagami in slavnimi poročili pričela, končala pa s porazom. A tudi poročilom o francoskih zmagah niso povsem zaupali; niso si namreč želeli teh zmag, ki so se le preveč poudarjale v javnosti in preselovale praznovale; kdo bi bil tudi verjel, da pade Avstrijec v vsaki bitki toliko in toliko tisoč, Francozov pa le par mož, kakor se je razbojnavalo o vsaki priliki!

Motilo je ljudi še nekaj drugega. Poprejšnje leto se je namreč zbirala črna vojska, si pripravljala orožje in se urila; da bi se bilo to brez namena zgodilo, ni mislil nihče. Tako je gledala množica Francoze kot začasne, tuje gospodarje, za katere se ni treba dosti meniti, katerim se ni treba pokoriti. Upornost so netili še graščaki in poprejšnji uradniki, ki so bili sedaj brez službe. A niti oni uradniki, ki so bili prestopili v francosko službo, niso verovali v stalnost novih razmer in niso kazali posebne gorečnosti za nove gospodarje. Ravno s tem pa so mnogo koristili ljudstvu in je obvarovali marsikake škode. Tisti pa, ki so se imeli za posebno premetene, so se v obraz Francozom laskali, skrivaj so pa rovarili proti njim; iz prepričanja vdan jim je bil malokateri. Vse to je begalo preprostega človeka, ki je imel preveč spoštovanja in strahu pred uradniki, da bi umel to dvojezičnost, in ki je bil čakal, kdaj ga pokliče kak cesarski dostojanstvenik javno v boj. Če vzamemo vrhutege v poštev še nadloge, kakršnih privede s seboj vsaka vojna, in zlasti silno povišanje davkov, si lahko mislimo, kako je vse to kalilo in grenilo običajno veselost jesenskega praznika po Dolenjskem.

V Novem mestu je stal cel francoski polk pod poveljstvom generala Zuchija, in marsikateremu dobrodušnemu Novomeščanu, ki je pokušal novi mošt v svojem vinogradu na bližnji Trški gori, je zastajalo vriskanje v grlu, če se je spomnil, da ima doma tri ali štiri kozjebre Francoze, ki niso zadovoljni ne z jedjo, ne s postrežbo, ne s stanovanjem; zgrabila ga je jeza, da se je hitro ozrl okoli sebe in preklel vse Francoze.

Bridkeje pa se je stisnilo srce mestnemu policaju Jerneju Korenčku, ko se je ustavil nekega jutra pred hišo župana in postarja Jelovška, da bi prebral uradne naredbe. Ostrmel je, si pomel oči in pomislil, če je prejšnjega večera res toliko bil, da bere zdaj narobe. Toda ne; bila je istina. Na vrata je

bil nabit bel papir, kjer se je bralo zapisano z debelimi črkami: "Pobijte Francoze!" In to med uradnimi naredbami! Korenček je otipaval papir, prešel s prstom črko za črko in našel, da je tako zapisano in nič drugače. "Bog pomagaj!" je dejal prestrašen, "kaj mi je storiti?" Nekaj časa je premišljeval, potem pa je sklenil, da ni njemu to nič mar, da naj si župan glavo beli, in šel je klicat župana. Župan je mirno vprašal, kdo bi bil pribil ta list. "Studentje, kdo drugi!" se je odrezal Korenček.

"Ali ste koga videli?" "Videl nisem nobenega, ampak mislim tako."

"Če nič ne veste, idite, strgajte z vrat in mokite!"

Korenček je odšel nezadovoljen; premalo se je bilo uvažilo njegovo odkritje. Nič naj ne bi zvedel svet o tej stvari? Čemu se pa nabija na vrata? Skrivnostno je začel Korenček klicati ženske, ki so prihajale na trg po vodo.

"Jera, Mica, Neža, ali znate brati? Pojdite sem!"

"Kaj pa je?" so se oglasile ženske in se začele križati, ko jim je Korenček kazal in bral list.

"Za božji čas, Korenček," so popraševale, "ali veste, kdo da bi bil to naredil?"

"Kaj bi ne vedel!" se je ponesel Korenček in iztegnil roko, da bi odtrgal list; nasproti pa mu je zgrmel tako odločen: "Stoj!" da mu je omahnila roka. Ženske so se razpršile s škafi domov pripovedovat, kaj da se je zgodilo; kako je Korenček odkril zaroto, zalotil zločinca in ga oddal oblastu, ki ga je zaprlo in ga bo dalo ali ustreliti ali obesiti.

Okrožni komisar Konrad Apert pa, ki je bil prisiphal ves srdit, je pestil Korenčka in ga pošiljal po župana in po mestne svetovalece, da pridejo in pregledajo ta zločin. Zbrala se je kmalu tolpa radovednih ljudi, ki so se poluglasno pomenkovali, si kazali usodni nabitek in delali neslane opazke na veliko jezo komisarja, ki je hodil pred hišo gori in doli rdeč ko puran. Polagoma je prišel župan in za njim nekaj svetovalcev, ki so vsi potrdili, da je list res nabit in na njem zapisano: "Pobijte Francoze!" Komisar je ostrmel in vsa kri mu je šinila v glavo. Srdito in zaničljivo je pogledal župana in začel kričati nanj, da ne skrbi za javno varnost, da se ne drži prispege, zato da se mu mora vzeti iz rok policija in županstvo. Župan je zmignil z rameni in menil, da je to neumna šala kakega nezrelega mladiča.

"Sala!" je vzkliknil komisar, še huje razkačen. "In prav tak list je nabit na kresiji in prav tak na prošiji, kjer stanuje njegova prevziveness gospod general!"

"Kaj hočete torej?" se je vteknil vmes mladi svetovalec Gregorič. "Glejte, gospod komisar, tukaj na trgu je glavna vojaška straža, in gospoda generala stražita po dva vojaka noč in dan, a nobeden teh vojakov ni nič videl in nič slišal, ko se jim je pred nosom nabijal list na zid. Korenček seveda, ki nadzoruje vsako drugo noč sam vse mesto, ta bi bil moral to zapaziti!"

"Čuda naj delam — za dvajset frankov na mesec!" je pritrtil Korenček, ki ga je bil za govor ohrabril.

"Toliko hrupa za tako malenkost!" je dejal župan in strgal nesrečni list z vrat kljub ugovarjanju komisarja, ki je skakal in vpil: "To imenuje župan malenkost, če se preti s smrtno Francozom, če se neti upor, če se podpihuje ljudstvo, ki itak ne zna ceniti dobrot francoske vlade in si želi nazaj pod stari jarem! Vi niste sposobni skrbeti za javno varnost, za javno blaginjo. Odvzela se. Vam bo policija in dostojanstvo."

"Slišiš, Korenček?" je sunil nekdo policaja.

EDINA SLOVENSKA BANKA V ZEDINJENIH DRŽAVAH

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

6131 St. Clair Ave. Cleveland, O. 15601 Waterloo Rd.

Prejemamo denar na hranilne vloge in čekovni promet tudi iz zunanjih naselbin. Pošiljamo denar v staro domovino in na vse kraje sveta po najnižjih dnevni cenah. Močno in solidno slovensko finančno podjetje, ki točno izplačuje vse obveznosti. Poštena in vpljudna postrežba in nasveti v vseh finančnih zadevah.

ROJAKI, VLAGAJTE SVOJE PRIHRANKE V TO SLOVENSKO BANKO

"Kakor hočejo," je dejal Korenček mirno; "za dvajset frankov na mesec ga ne dobodo, ki bi bil zatorej."

Svetovalec Andrejko, ki je bil miroljuben mož, pa je jel pogovarjati razburjene duhove. "Prečastiti gospod komisar," je prosil, "ali bi ne bilo najboljšje, da se vse to potlači, preden se kaj zve njega prevziveness gospod general? Samo žalilo in jezilo bi ga, in vendar ga imamo vsi radi."

"Kako pa!" se je rogal komisar, "od vseh strani se sliši, kako se slavi drugod gospod general; kaj pa je storilo Novo mesto?"

"Kar še ni, pa še bo, gospod komisar; samo potlačimo to sitnost!"

"A premislite!" je udaril komisar s palico ob vrata. "Tu stoji: Pobijte Francoze!"

"Saj bi bilo najboljšje," je pristavil poluglasno Gregorič in se obrnil stran; a slišal ga je komisar in planil besen proti njemu.

"Gospod župan, gospod župan!" je klical in držal za suknjo svetovalca, ki se ga je otrešal, "za pričo Vas pozivljem; Vi ste slišali, kaj je rekel gospod Gregorič."

"Jaz nič."

"To je predznost!" je besnel komisar. "Župana je grizla jeza; a bal se je komisarja, ki je zaradi svojega dobrega mišljenja veljko veljal pri poveljniku in bil znan kot škodoželjen in maščevalen človek."

"Slišal je policaj," se obrne komisar do Korenčka.

"Kaj da bi bil slišal, gospod komisar?" je vprašal Korenček. "Gospod svetovalec Gregorič je rekel, da bi bilo najboljšje pobiti Francoze."

"Da bi bil gospod svetovalec to rekel, tega jaz ne vem; pa kjer je toliko ljudi skupaj, govore vse sorte. Nekdo, to vem, je rekel, da bi bilo najboljšje, če se razpusti policija, in še pod rebra me je sunil. Toda jaz se ne menim prav nič, če me tudi zapode. Za dvajset frankov na mesec je preveč sitnosti."

Ljudje so se naglo razšli, ko je začel komisar na pričo klicati sedaj tega, sedaj onega. Nihče ni hotel pritrčiti, da bi bil kaj slišal; nobenega prijatelja komisarjevega ni bilo blizu. Srepa je gledal svetovalec Gregorič in jeza ga je prevzemala, ko je videl, kako ga lovi komisar za radi nepremišljene besede. Obrnil se je, da bi odšel; a ustavil ga je zopet komisar, češ, da mora iti gledat še k prošiji in h kresiji.

"Jaz ne grem nikamor," je dejal odločno, boječ se svoje nagle jeze. "Dosti je drugih zraven, in tudi ne vem, v čigavem imenu nas pozivljete Vi, gospod komisar. Ali imate pooblastilo od gospoda glavarja ali od generala? Pokažite je; sicer ne vem, zakaj bi se Vam pokoril ves mestni zbor."

"To boste kmalu zvedeli," je dejal komisar trdo, "in upognil se Vam bo uporni tilnik Umejete?"

"Umejem, gospod komisar, umejem," je dejal Gregorič trpko. "Pred dvema mesecema Vam ni bil nihče zadosti avstrijski, sedaj Vam ni nihče zadosti francoski. Dajte vendar, da si oddahnemo, preden se zas-

čemo iznova!" Komisar je prebledel in si grizel ustnice. Gregorič ga je zaničljivo pogledal, prezirljivo pozdravil in šel. Drugi se pa niso upali ustavljati nevarnemu uradniku; šli so pred prošijo in gledali "corpora delicti." Vsem se je zdelo stvar malenkostna, a neprijetna in sitna zaradi vrišča, ki ga je gnil komisar.

Posvetovali so se, kaj bi bilo storiti, in veliko besedo je imel svetovalec Andrejko. Sklenili so pokloniti se generalu, mu izreči popolno vdanost in ogorčeno odbiti od meščanstva sum.

"In kakšno posebno čast moramo izkazati gospodu generalu," je dostavil Andrejko, "kakšno prav posebno čast."

"Ki ne bo predraga," je opomnil drugi svetovalec in vteknil roko v žep.

"Za častnega meščana ga izvolimo!" je pristavil tretji.

"Izvrstna misel," je pritrtil gospod Andrejko, "izvrstna misel! Veika čast in ne stane mnogo. Jaz bom to predlagal pri prihodnji seji; jaz, zakaj sprožil sem jaz."

Pri gospodu generalu pa bi svetovalci ne bili opravili tako dobro, kakor so, da ni posredovala važna oseba, sam okrožni glavar. Ta je poznal svoje ljudi in vedel, da več govore, kot store, poznal pa tudi komisarja Aperta, ki bi si rad nabral zaslug z odkritjem kakšne veleizdaje, a dela kakor v pregovoru sv. Matija, ki led naredi, če ga ne dobi. Prijazni general Zuchci je glavarju popolnoma zaupal; vedel je pa tudi, da se v zasedenem ozemlju razmere ne urede kar čez noč in da prevelika gorečnost ni vedno koristna.

"Mladi ljudje, vroča kri," je opravičeval general komisarja; "da je le namen dober." Tolažil je mestno poslanstvo, češ,

ZAHVALA

S tem izrekom lepo zahvalo vsem mojim dragim prijateljem, ki so me dne 28. januarja presenetili s "Surprise party" povodom moje 50-letnice. Osebite hvala Mr. Franku Bendinu in njegovemu zetu Mr. Antonu Kobi, ki sta me na tako vrtil način s čudno odpejalo. Dosti sta si prizadevala, toda končno sta me pa vendar le prepovorila. Ko smo se vrnili domov, otptivši v sobo, sem naenkrat začel skupen klic "Surprise!"

Lepa hvala Mrs. Urbančič in Mrs. Vidmar, ker so bile tako pridne v kuhinji s pripravo tako okusnih jedstev. Hvala tudi Mr. Joe Vidmarju in mojemu zetu Mr. Franku Habiču, ker sta toliko časa igrala na harmoniki, dokler ni prišel znani Jackie Zore s svojim orkestrom. Seveda hvala tudi Jackiju za tako lepe poskočnice.

Hvala vsem udeležencem tega večera in vsem onim, ki ste kaj prispevali za moj spominakl dgr; hvala tudi tistim, ki niste mogli priti vlad za držka.

Nikdar ne bom pozabil mojih dragih in zvestih prijateljev, dokler bom živel. Oprostite mi pa, ker tukaj ne navajam s imenom vsakega, ki se je moje "Surprise party" udeležil ali zraven kaj pripomogel.

Ostajam z vdanostnimi pozdravi, vam vedno hvalešen

FRANK RODE,
6316 Carl Ave.

Cleveland, Ohio.

ZA VELIKONOČ

se spominjajo rejaki na svoje v domovini in če le morejo, pošljejo kak dar v denarju.

NAŠE CENE SO:
Za 200 din. \$ 3.35 || za 500 din. \$ 7.50
Za 300 din. \$ 4.50 || za 1,000 din. \$15.35
Za 400 din. \$ 6.30 || za 5,000 din. \$75.00

Pri večjih zneskih sorazmerno nižje cene. Izvršujemo tudi brzojavna izplačila ter izplačila v dolarjih.

Onim, ki so namenjeni potovati v staro domovino na spomlad ali v polletju svetujemo, da nam pišejo za poslanila. Dolgoletne skunine vam zagotavljajo najboljšje postrežbe.

Vsa pisma in denarne pošiljave naslovite na:

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
Frank Sakser
216 W. 18th St., New York, N. Y.

da stvar ni takega pomena, on da je prepričan o zvestobi meščanstva, ki ne more biti odgovorno za tak pobalinski čin. Županu in svetovalcem je odleglo. (Dalje prihodnjič.)

Italian Line
ITALIA-COSULICH

V SLOVENIJO
čez solzno južno črto do
Genove ali Trsta
Veliki, kranjski parniki
Ekspresna vožnja iz New Yorka
do Slovenije v 7 dneh

REX 11. mar.
CORTE DI SAVOIA 18. mar.
Direktne železniške zveze iz
Genove. Naš zastopnik bo potnik
pričakoval pri prihodu
parnika ter jih bo spremljal
in urejal da se bodo vozili na
najboljšem ekspresnem vlaku
do Slovenije.

Direktna vožnja do Trsta:
SATURNIA 4. marca
SATURNIA 14. aprila

Druge plojbe:
AUGUSTUS 25. marca
ROMA 22. aprila
Najbolje prikladnosti in udobnosti.
Vprašajte za poljsnile pri
kakeh izmed naših agentov ali
v pisarni ITALIAN LINE na
1000 Chester Ave.,
Cleveland, Ohio.

SKUPNA POTOVANJA

Naša skupna potovanja v stari kraj-ke vrši:

1. apr.—na francoskem parniku CHAMP-LAIN preko Havre
14. apr.—na motorni ladiji SATURNA preko Trsta
4. maja—na znanem hrzoparniku AQUITA-NIA preko Cherbourg
27. maja—na priljubljenem hrzoparniku ILE de FRANCE preko Havre
17. jun.—istotako na ILE de FRANCE
5. jul.—ponovno na AQUITANII

V Vašem interesu je, da se čim prej prilašite za eno od teh potovanj.

DENARNE POŠILJKE ZA VELIKONOČ

Za \$ 3.00—185 Din	Za \$ 5.70—100 Lir
Za 5.00—315 Din	Za 11.20—200 Lir
Za 10.00—635 Din	Za 16.40—300 Lir
Za 20.00—1250 Din	Za 25.75—500 Lir
Za 50.00—3300 Din	Za 52.50—1000 Lir

Pri večjih zneskih sorazmerno popust.

IZPLAČILA V DOLARJIH
Za izplačila v dolarjih računamo 2c od dolarja, toda minimalna pristojbina je 70 centov. Denar se izplačuje v starem kraju brez vsakega odbitka ali stroškov za prejemnika.

Vse pošiljke naslovite na:
LEO ZAKRAJŠEK
General Travel Service Inc.
1389 Second Ave., New York, N. Y.

ZANIMIV

slovenski dnevnik

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti zahaja dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti se šalo in za pouk. Narodni se. Narodnina po Ameriki le 65.00 na celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriška Domovina," vam bodo točno in po najboljši smernih cenah postregli. Se priporočamo.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

PRAKTICEN MOLITVENIK
ZA AMERIŠKE SLOVENCE JE MOLITVENIK

"SLAVA MARIJI"

Kateriga je spisal in sestavil Rev. K. Zakrajšek, dolgoletni misijonar med ameriški Slovenci

Molitvenik "SLAVA MARIJI" je pripraven za moške in ženske, zlasti za člane Najsv. Imena in članice Krščanskih žena in mater, ker ima tozadevne skupne obhajilne molitve.

Tiskan z velikim razločnim maslinim tiskom, in je pripraven v tem oziru za starejše in mlajše. Lepe pripravne žepne oblike.

VSEBINO IMA SLEDEČO:

Jutranja molitve.	Molitve k prečisti Devici zoper hude misli.
Apostolstvo molitve, k Srcu Jezusovemu. Posvetitev Materi Božji. Priporočitev svojemu patronu. Angelovo češčenje.	Molitve k Materi v potrebi in žalosti.
Večerna molitve.	Molitve k sv. Jožefu v sili.
Prva sv. maša, kratke mašne molitve.	Molitve v čast angelu varhu.
Tretja sv. maša, v korist vernim dušam.	Molitve k sv. Cirilu in Metodu.
Blagoslov s presvetim Rešnjim Telesom.	Molitve k sv. Mohorju in Fortunatu.
Litanije Najsvetejšega Imena	Molitve pri volitvi stanu.
Litanije presvetege Srca Jezusovega.	Molitve zakonških in staršev.
Litanije Matere Božje (lavrentanske).	Molitve za umirajoče.
Litanije sv. Jožefa.	Molitve za srečno smrt.
Litanije vseh svetnikov.	Molitve k sv. Barbari za srečno smrt.
Litanije sv. Terezije.	Molitve, ko se je duša ločila od telesa.
Sv. križev pot.	Molitve za umrle sorodnike in prijatelje.
Spevedne molitve.	Molitve za vse umrle.
Obhajilne molitve.	Pesmi: mašne, obhajilne in blagoslovne.
Druge obhajilne molitve (za bogoljubne duše).	Pesmi cerkvenega leta: adventne, božične, postne, velikonočne, binkošne, telove.
Devetdnevica v čast presvete-mu Srcu Jezusovemu.	Marijine pesmi.
Molitve in psalmi k Mariji Pomagaj.	Razne pesmi.

NOVE ZNIŽANE CENE TEMU MOLITVENIKU SO:

Elegantno vezan v pristno morosko usnje, vatirane platnice z zlato obrezo stane **\$1.25**

Elegantno vezan, pristno morosko usnje, gibčne platnice z zlato obrezo, stane **\$1.00**

Vezano v umetno usnje, z zlato obrezo **75c**

To je molitvenik, ki ga slovenski katoličani lahko rabijo ob vseh prilikah in za vse slučaje.

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 WEST 22d STREET CHICAGO, ILLINOIS

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tužnim srcem se zahvaljujemo sorodnikom in prijateljem, ki so nam izrazili svoje sočutje in pomagali v naši žalostni uri, ko je nam kruta smrt odvzela drago soprogo in ljubljeno mater

Marijo Peternel

ROJENA KRAKER

Naša draga pokojnica je umrla dne 18. februarja, pogreb se je vršil dne 20. februarja po cerkvenem obredu.

Nepozabna soproga in ljubljena nam mati je bila stara 51 let; rodila se je v Bosnich na Kočevskem, v Ameriki je bivala 35 let; poročena je bila 30 let. Zapuška žalujotečega soproga, dva sina, pet hčera, mater, enega brata in eno sestro v starem kraju, eno sestro Poldi Knaus v Clevelandu, O., ki je bila nam v veliko pomoč; dalje zapuška dve sestri ter več ožjih sorodnikov in prijateljev v Springfieldu, Ill. Spadala je k društvu sv. Srca Marije, št. 111 KSKJ, Barberton, O., katero je darovala za deset sv. maš in se članice tega društva čule ob njeni rakvi ves čas, ko je pokojnica ležala na mrtvaškem odru.

Lepa hvala tudi ostalim sorodnikom tukaj v Ameriki in Clevelandu, ter moji sestri, ki je prišla na pogreb in pomoč iz Moon Runa, Pa., dalje društvu sv. Srca Marije, št. 111 KSKJ, ter sosedom in prijateljem za tako veliko udeležbo pri pogrebu, za pomoč, za brezplačne avtomobile, za naročene sv. maše in darovane cvetlice. Ta zahvala naj velja vsem našim sosedom in znancom v Akronu, Kenmore ter Barbertonu. Lepa hvala Msgr. Schreiberju, župniku cerkve sv. Bernarda za opravljene krasne pogrebne obrede in nagovor v cerkvi pokojnici v slovo.

Tebi, draga soproga in ljubljena mati pa kličemo: Počivaj v miru božjem na pokopališču sv. Križa; lahka naj Ti bo ameriška gruda! Na zopetno svidenje tamka nad zvezdami!

Oj zvonovi, le zvonite, svet da tužno vest izve; dragi ženi, naši mami več ne bje zdaj sroce.

V rakev so jo položili, okrasili s cvetjem vso, sveče v spomin prižgali, mi pa se jokali smo.

Žalujoci ostali:

Janex Peternel, soproga.
Frank in Joe, sinova.
Elizabeth, Mary, Christine, Helen, Bertha, hčere.
Akron, O., dne 20. februarja, 1933.

Grobhar tamkaj je izkopal tiho, hladno jamico, kamor naš zaklad najdražji so zagrebili—mamico.

V grobu tam le mirno sniva in počiva vedno naj! Bog daj njeni duši blagi večni mir in sveti raj!

F. KERZE,
1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate zastave, regalice in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.
Nacrti in vzorci ZASTAV!

Kay

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Jay

General Lenten Regulations

1. All persons who have completed their 21st year of age and are not especially exempted or legitimately dispensed, are bound, under pain of mortal sin, to fast on all the days of Lent, Sundays excepted. The Lenten fast begins on Ash Wednesday, March 1, 1933, and ends on Holy Saturday at noon, April 15, 1933.
2. Those who are obliged to fast may take only one full meal a day. At this full meal meat may be eaten on all the days of Lent except on Wednesdays and Fridays and on Saturday of Ember Week.
3. Besides this full meal, which may be taken at noon or in the evening, a reasonable lunch may be taken, which may not exceed the fourth part of a full meal, or about eight ounces of food. At this collation flesh meat may not be used by those who are obliged to fast.
4. In the morning a warm liquid refreshment of tea, coffee or thin chocolate with a generous piece of bread, not exceeding two ounces in weight, is allowed. Butter and other condiments, such as jelly and the like, may not be used in the morning. A small quantity of milk may be used to render the coffee or tea more palatable.
5. Milk, butter, eggs and cheese are allowed on all fast days at the principal meal and at the collation or lunch. Fish may be used at the same time with meat.
6. Lard, suet or drippings of any kind of animal fat may be used in the cooking and seasoning of foods on days of abstinence. Because the fats of animals may be used for cooking, it does not follow that it is lawful to eat bacon, for example, with baked beans by those who are obliged to fast. Nor may meat soups be taken on abstinence days.

EXEMPTIONS

- The following persons are exempt from the laws of fasting:
1. All who have not completed their 21st year or who have commenced their 60th year.
 2. The sick, the infirm, and the convalescent.
 3. Those who are engaged in hard labor or other duties that are a serious tax on their physical strength.
 4. Those who owing to poverty, especially at this time of distress and unemployment, are unable to procure for the principal meal a sufficiency of food, may eat whatever kind of food they are able to obtain.
 5. Women bearing or nursing children.
 6. By virtue of a special Indult granted by His Holiness the Most Reverend Ordinaries are accustomed to grant permission to all working people and all the members of their families to use flesh meat once a day on all the fast and abstinence days of the year, except Fridays, Ash Wednesday, Saturday of Holy Week, and the Vigil of Christmas. On these last named days the abstinence is to be kept by all.

EASTER DUTY TIME

The time for satisfying the Paschal Precept, commonly called the Easter Duty, begins the First Sunday of Lent and ends on Trinity Sunday, that is from March 5 to June 11, in 1933. Attendance at dances and places of amusement during Lent is strictly prohibited.

MENACE OF WRONG PHILOSOPHY CITED

"There is something wrong about our philosophy of education," says the Rev. Dr. James A. McWilliams, S. J., retiring president of the Catholic Philosophical Association. "The problems of crime and poverty are outgrowths of a wrong philosophy. Hordes of young men and women have been taught that man has no free will, that he is simply what his environment makes him, that religion is only an emotional feeling, and that custom is the only basis for morality and social justice. People forgot that the philosophy of the professors gradually works itself down into the masses. Today we are faced not by abstract beliefs and 'isms.' Wrong philosophies have become concrete and stalk before us in the gaunt figures of starved human beings, the menacing bulk of the gunman and the Bolshevik. This is why the call has gone out for what is known as Catholic Action. It is a call to the laity, to the man in the street, to the non-professional man, to acquaint himself with the basic principles of sound philosophy, and to work for the restoration of society along those secure lines.

"Our philosophy establishes that social peace and prosperity can not be maintained without the deep conviction that man's life does not end with the grave. We hold that the moral law

SHEBOYGAN LODGES HOLD KING AND QUEEN CONTEST

Contest to determine the king and queen of lodges Nos. 144 and 157, Sheboygan, Wis., is scheduled to start March 4.

The contest is open to all young members of the lodges.

A coronation ceremony will feature a dance program and will conclude the contest.

Women members who want to join the contest are asked to communicate with Johanna Mohar, 1140 Dillingham Ave., and the men with John Udovich, 1135 Dillingham Ave.

Mother: Now, June May, you must not eat so much ice; it isn't good for you.

June May: But, Momsy, I don't eat the ice; I just suck the juice.

Teacher: Who was Mars, Flora?

Flapper Flo: Oh, I know I can answer that one. He was secretary of war in Jupiter's administration.

aims at the good of the individual and of the race, and that, though man is free, still to act against the moral law is to act against his own good and the good of the race, and that the rewards and penalties rest with a Power superior to man. Our philosophy is one of hope and happiness, not a philosophy of selfishness, depression and despair...."

PARISH BOOSTER CLUB WILL MEET MARCH 6

Another interesting and varied meeting of the Booster Club of the SS. Cyril and Methodius' Church of Sheboygan, Wis., will take place Monday evening, March 6, at 8 o'clock, as was announced by John Stubler, president of the club.

The reorganization of the club took place recently and a large club membership is anticipated. All young Catholic people are eligible to join the society, a membership drive now being in progress.

Social and educational features are the highlights of the meetings. At the previous meeting, held Feb. 6, Stanza Skok related interesting experiences of her lake trip which she took last summer. The talk was very interestingly portrayed.

The club is comprised of a group of active members who have done a great deal in the interests of the church. Recently the club donated a sum of \$50 for the remodeling of the stations of the cross. A large group of the members also took active part in the minstrel show, "Metropolitan Minstrels," the proceeds of which went to the redecorating of the church interior.

Helen Nelson and Frances Skruke are scheduled to appear in a delightful feature at the meeting this coming Monday. A business meeting will precede the entertainment.

The following are the officers of the club: John Stubler, president; Mary Kovacic, vice president; Louis Francis, secretary; Helen Nelson, treasurer and Al Melauz, sergeant-at-arms.

Many delightful social functions are assured this year for the members of the club. All members are urgently requested to attend the next session 100 per cent in the school meeting room.

Reporteret.

PATRON SAINTS

At baptism every Catholic child is given a saint's name. However, it is to be regretted that some parents attempt to rob their child of the protection of a saint by naming it after some national figure, but as every Catholic child is to be known by a Christian name, the priest adds one, for instance, "Ford" Joseph.

What's in a name? Why is a child named after the greatest of virgins and mothers, the Blessed Virgin Mary, or the sweet little child-saint, Agnes, or St. Anne, the mother of our blessed Queen? The child should try to imitate his patron saint. But how can a child imitate his patron saint if he knows nothing of his patron saint? Of course, when one knows nothing of the life of the saint, one cannot expect to imitate the saint. Even many sodalists are guilty of this fault.

At the next monthly meeting of the Blessed Virgin Mary Sodality, Joliet, Ill., every sodalist will be expected to give her patron saint's feast day and an outstanding event or virtue of the saint and whether he or she was a martyr, etc. Floor discussion is to be held on this subject.

Joliet Sodality Girl No. 2.

See it in the Page?

TOOTH TALKS

Dr. J. W. Mally

X-Ray

Because the exact nature of the ray was unknown, Prof. Wilhelm Konrad Roentgen called it the X-ray. The letter X usually is used in higher arithmetic to represent an unknown quantity.

The X-ray, or Roentgen ray as it was first called, was discovered in 1895 rather accidentally, as has been the case with a number of other important discoveries.

With painful, and tediously long experimentations, even necessitating the loss of human life, the X-ray has been developed to a state of almost absolute safety. The X-ray is produced by a special intricate mechanism using the ordinary electrical current.

The films and plates used in X-ray work are similar to those used in photography. The X-rays penetrate the object that is placed between the plate or film and the X-ray tube, producing a shadow picture of varying density depending upon the object being X-rayed.

The difference between the light and dark shadows affords the means for diagnosing the plate or film. The X-ray is being used extensively as a means of discovering foreign objects, or perhaps some hidden or suspected infection in a certain area, or the presence of some abnormal condition. Commercially, it is being made use of more and more every day.

With the advent of the X-ray the practice of medicine and dentistry has been revolutionized. In dentistry it is used chiefly to determine fractures, infections, abscesses, impactions, etc.

Without the use of X-rays it is almost impossible for a dentist to render efficient service to all his patients. You will certainly find this boon of mankind in every modern and up-to-date dental office.

Personals

The sodality clubrooms of the Mother of God Church of Waukegan, Ill., has been humming with activity, what with checker tournaments, ping-pong tournaments, and now come Chinese dinners and after-meeting socials.

Angie Gerchar was hostess to the Mock Club last Saturday evening at a Chinese dinner. The table decorations were carried out in scarlet and green and corresponded to the place cards. Candle light was the only illumination. Cards and ping-pong were the diversions of the evening. No definite time was set for the next meeting.

OUT OF GAMES

Steelton, Pa.—John F. Tezak, who played a prominent part in the annals of the St. Peter's basketball history and who is affiliated with the Kay Jay Booster Club basketball team, will be out of Kay Jay games indefinitely, due to a serious infection of the hand.

He that loveth little, prayeth little; he that loveth much, prayeth much.—St. Augustine.

SODALITY SUNDAY IN JOLIET

During the past year a number of talks were given on Benediction by the Eucharistic Committee of the Blessed Virgin Mary Sodality, Joliet. At the Feb. 19 meeting of the sodality, the climax was reached when the Rev. Fr. Plevnik suggested that the prayers, which are recited at every sodality meeting, be said in church after Benediction. This suggestion was enthusiastically received by the sodalists. The sodality will attend Benediction in a body and will also sing the hymns during the Benediction of the Blessed Sacrament.

On Feb. 19 the school boys' choir, known as the St. Joseph's Choristers, sang during Benediction. The singing was beautiful and everyone will have an opportunity of hearing them again, as the boys' and the girls' choirs are going to sing, hereafter, on alternate Sundays and the sodalists will sing during Benediction on every meeting Sunday.

Joliet Sodality Girl No. 2.

SPOILING THE CHILD

A school teacher of southern Illinois has been charged with assault and battery on complaint of the father of one of her pupils whom the teacher is alleged to have whipped. So far as we know it is not charged that the teacher was unduly severe in chastisement of the child. The presumption is that the pupil was guilty of some offense which deserved punishment.

The Illinois law forbids corporal punishment of pupils by teachers. We fear that the father of the boy is doing more harm to his son in prosecuting the teacher than she may have done in whipping him. In all likelihood the boy thoroughly deserved the whipping and it would have done him some good. Now he will know and realize that his teachers have no authority to punish him for delinquencies and this will encourage him in his bad behavior. We can readily understand by the prosecution of this teacher she loses the respect of her other pupils and her authority over them is decreased. Most decidedly we differ from those who oppose corporal punishment of children by teachers or parents. The fact that there may be some instances of undue severity does not make a case against it. Not all children are angels and few of them are philosophers. If all were they would never do wrong, or if they did we could reason with them and show them the error of their ways. We doubt not that few teachers find counsel and admonition always effective in correcting faults of children. The only corrective on many occasions is a whipping judiciously administered. The pain is brief and soon forgotten, but the good effect on the future conduct of the child is lasting.—Southwest Courier.

SPREAD SUNSHINE

Readers of Our Page can spread a little sunshine by sending cards of well-wishes to Kay Jay members who are ill. Sometimes a card of cheer is indirectly responsible for a recovery. People who spread cheer need never fear that they will be in need of cheer.

LENT—EASTER

The Christian world commemorates annually the forty days our Lord Jesus spent in the desert fasting and praying. The time of this commemoration is known as Lent. It begins on Ash Wednesday, 46 days before Easter, and closes with the feast of Resurrection on Easter Sunday.

Lent is a preparation for Easter. During the first years of Christianity the pagans wishing to become Christians spent the days before Easter in preparing themselves for baptism at Easter—which was their spiritual resurrection. Sinners—during the first years of Christianity—were doing penance during Lent in order to be admitted to the Sacraments on Easter Sunday. Through penance they were reborn to a new spiritual life.

In our time, too, Lent is a closed season for the faithful members of the Catholic Church. It is closed to worldly amusement and entertainments. Lent is one great annual mission of the Christian world. The faithful children of the Church go apart from the world to rest a while from the worldly cares and to attend to their spiritual needs. During Lent the Catholic Church asks her children to avoid even the lawful amusements so they may be more free to occupy their minds with the things of God, to devote more time to prayer, to hear Mass on weekdays, to make the Stations of the Cross and to attend the public Lenten devotions in their parish churches.

Besides this the Church prescribes during Lent works of penance, such as fasting and abstinence, alms-giving and other works of self-denial. We, sinners, have often disobeyed the commandments of God—and therefore must atone for these sins by doing penance for our sins and transgressions.

During Lent the Church admonishes us also to cleanse our hearts from all sins by receiving the Sacrament of Penance and to go to the Holy Communion to receive by it new strength to resist the temptations to sin in the future.

Now it is not necessary for me to use many words to impress upon the younger members of the great Catholic organization—our K. S. K. Jednota—the duty of spending the Lent well. Most of the younger members received a good Catholic education; and they know what the Church asks of her faithful children. Let the younger members of our K. S. K. Jednota be a shining example to the young people of their respective parishes by avoiding worldly amusement, by being faithful to their private and also the public Church devotions and by receiving the Easter Communion in a body together with the older members of their local societies.

Rev. John Plevnik,
Spiritual Director of K. S. K. J.

HOLD REHEARSALS

Rehearsals are continuing for the performance of "Conquered," to be presented by the Young Ladies' Sodality of Waukegan late in March.

This play is a forceful story of modern life. It is said to be a good bit of drama, with cheerful and bright lines, and in spite of the fact that its motive is dominated by bigotry and intrigue there is a very pretty love story and a little boy who is hopelessly crippled for life.

There are characters taken from everyday walks of life who help to make up a story brimming full of interest.

The cast has been working diligently to make this production in every way a success, and there is no doubt that they will be greeted by a capacity audience.

Publicity Agent.

JUGOSLAV UNIVERSITY CLUB IN FORMATION

Among the list of proposed organizations in Cleveland is the Yugoslav University Club.

The group is to be composed of persons who have matriculated in a higher institution of learning and who have graduated from a high school or received credits equal to a high school diploma.

At a recent meeting 35 members were present. William Vidmar, William Kennick, Frank Surtz, Ralph Butala, Michael Cerrezin, Dr. James W. Mally and Maxine Steinitz were appointed on the constitutional committee.

The next meeting will be held March 12.

It is safer that a bad man should not be accused than he should be acquitted.—Livy.

To Display False Teeth of George Washington

The original set of false teeth worn by George Washington will be on display in the Dental exhibit at Chicago's 1933 World's Fair—A Century of Progress Exposition.

Paul Revere of Revolutionary War fame will likewise be revealed as one of the leading dentists of Colonial times in the exhibit, which will be presented by the Chicago Centennial Dental Congress. Revere was also a goldsmith, a printer and engraver.

One of Paul Revere's advertisements which appeared in a Boston newspaper of 1768 follows:

"Whereas many persons are so unfortunate as to lose their teeth by accident and other ways, to their great detriment, not only in looks, but speaking both in public and private—this is to inform all such that they may have them replaced with false ones, that look as well as the natural, and answer the end of speaking to all intents, by Paul Revere, near the head of Dr. Clarke's Wharf, Boston."

The history of dentistry which is typically American, advancements in the profession and the story of dental education will be portrayed in the exhibit. The exhibit will be one of the features of the exhibits of the medical sciences which will be shown in the Hall of Science. Leading institutions, associations and organizations in the field of medicine, surgery, dentistry, pharmacy and related fields are co-operating with the exposition in presenting exhibits.

ATTEND YOUR LODGE MEETING

Milwaukee Baragites Fete Jay Baseball Team at Confab

The Knights and Ladies of Baraga, Milwaukee, Wis., held their second meeting of 1933, Friday, Feb. 17, chiefly in the interest of the baseball team. Manager Tony Kreffel Jr. and Assistant Manager Stanley Winkler presented each player with a beautiful suede jacket, bearing the lodge's fraternal emblem and insignia "KLB."

The meeting closed a season of hard organization and earnest work in the baseball field on the part of the players and managers. Frank Banko was the last, but not least, to receive his jacket, for at that time Manager Kreffel introduced Frank as his successor for the new year.

In an inauguration ceremony Frank made an acceptance speech and promised to put his heart and soul into his position. He also wished his team the best of success and hoped to triumph with the first place prize next season. Tony then gave his words of thanks to all who helped him and the team during the past season, especially those who cooked for him. He closed by wishing the new manager and the team all the success in the world, and hoped that they would gain possession of the field, and fly their colors in victory.

The Baragites extend to Bro. Kreffel their heartiest thanks in appreciation of his efforts in organizing and managing the team throughout the year of 1932.

In looking back into the old year, we find that at the beginning of the baseball season we needed more baseball players; so Tony went out and got them. This was not an easy task. This we realize has increased our membership and augmented our list of versatile athletes. To start with practically nothing but the moral support of the membership, and fit out a complete team without incurring any monetary obligation upon the lodge, is an achievement to be considered of our praise. This was our first year of KSKJ baseball, and we finished in third place, which is another feat that must be complimented. Not only did Manager Kreffel assume the duties of field manager, but also acted as business manager. He fulfilled both duties to his utmost ability.

Mr. Kreffel joined our organization in December of 1931, and five months later played a great part in helping put "KLB" No. 237 KSKJ on the map. To stop where his duties ended was not enough, but he went further and undertook a special trip to Joliet to assure himself that his boys were getting a fair and square deal.

We must not forget Tony's mother, who always made a worthwhile donation toward the baseball festivals; besides saving the team a great cleaning bill by putting the baseball suits in tip-top shape for the coming season.

We must also thank Tony's father for the donation of his Packard on our various trips. This helped settle our transportation problems to a great extent, as means of conveyance was scarce.

We must realize, however, that all the success of the season is due to teamwork on the business end, as well as on the field. Tony's right-hand man, Stanley Winkler, also deserves commendation for his efforts in working with Tony through thick and thin. The girls proved to be great baseball fans and

followers, and they also helped in the time of need. Who said they couldn't cook? Even though our scorer burned midnight oil to get out his reports, he said that it was worthwhile.

Regardless of the cold, we find our athletes shedding their coats and running about in their jackets, which they wear with pride. So, even after all the hard work, "A strong pull, a long pull, and a pull all together," we have a pleasant past season to look back on.

Now let's turn to a new page, and draw our caste for the next season's picture. Our first question is: "Who is the new manager?" He is our captain and first baseman of last year. If he manages the team as well as he managed himself on first base, we may rest assured of success in the coming season. Come on, Baragites, let's give Manager Banko the same helping hand as we gave to Manager Kreffel. Success is the result of co-operation, so let's lead our trump card to victory.

Rudolph Maierle.

CONTRIBUTORS

In submitting of contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible, typewrite material, using double-spacing.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Friday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Editor: Stanley P. Zupan.

MEETING NOTICE

Members of the Dramatic Club of Waukegan, Ill., are asked not to forget to attend the meeting to be held on Sunday, March 5, at 7:30. There are a number of important issues to be discussed and a program will be mapped for the coming season. Anyone interested in becoming a member is asked to be present.

TO ENTER A. B. C. PIN MEET

Joliet, Ill.—The Tezak Florals, crack pin team with an enviable record in local circles, will make a bid for national honors when it rolls in the A. B. C. meet March 19 and 20 in Columbus, O.

AND WAS IT A SHOW?

When a friend writes to a friend, there is truth in the statements.

The generosity of an Our Page reader to part with personal correspondence makes it possible to present the following excerpt from a personal letter, at face value the comment pertinent to a Jay affair:

I finally got off the detour and on the KSKJ Booster Boulevard. The first stop for refreshment was last evening at the Pittsburgh KSKJ Booster Club minstrel show and dance. And was it a show? Even "Baron Munchausen" himself could not doubt it. Yes, I was there! Messrs. Funk and Wagnalls will have to issue a new dictionary of adjectives before I can adequately express my innermost impressions and feelings of surprise at their talent. The "dekleta in fanti" did themselves proud! They are real ladies and gentlemen!

WEAKEN IN RACE FOR CITY TOGA

Flashes Lose, but Hope to Land in Final Play

Inability to make their charity tosses count, Feb. 23, gave the Cleveland St. Joseph Flashes an 18 to 11 setback in a munny circuit tilt that found the Mariners sail to decisive victory.

The loss places the Jay team in a position where they may possibly take a peak at the city crown. A victory over the Mariners would have definitely placed the Flashes in the finals.

Another reverse met the team in its recent game. Polly Laurich, stellar guard, failed to appear on the lineup due to illness. Her sister, Captain Jo, one of the most colorful performers in Cleveland circles, will be lost to the Flashes for the rest of the season, due to a torn ligament sustained in a game.

The team will make its final bid for a right to appear on the final card March 2 in a game with the Third Ward Dems in the St. Clair Bathhouse. The game, starting at 7:15, will be the last of the preliminaries.

According to the present ruling of the circuit, the second and third place teams will meet in a series to determine an opponent for the league leaders in the finals.

Manager Frank Schneider is making arrangements with several sport boosters to invade

KSKJ ATHLETIC BOARD

Frank Basich, chairman, 2027 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.

Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

John J. Kordiah, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

Anton Grdina Jr., 1053 E. 62d St., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

THANK YOU

The KSKJ lodge, No. 131, of Aurora, Minn., expresses its sincere thanks to the Slovenian Dramatic Club of Eveleth and its director for the beautiful play they presented in Aurora for the benefit of the people of Aurora.

We also thank the Board of Education and its superintendent, who gave us the privilege of using the high school auditorium, and also the high school orchestra for its services for the evening.

Kay Jay Booster.

Steeltonites Score 135 in Three Tilts; Victors in Two

Steelton, Pa.—The St. Aloysius Booster Club basketball team defeated with ease the Commonwealth Travelers, 63 to 30, in a return game.

The pace set by the Kay Jays was too severe for the Commonwealth Travelers to endure, the score at the half reading 38 to 21 in the Jays' favor.

In the beginning of the second period the Travelers plugged along to the best of their ability, doing their utmost to stop the Kay Jay score, which was soaring higher and higher. In vain did the captain of the Travelers urge his teammates to make a desperate last stand. They had given their all in the first half, and so went down to defeat.

The Kay Jays also won an important victory when they defeated the flashy Fifth St. Methodist quintet to the tune of 32 to 31, on the latter's floor. It was the most gruelling game that the Kay Jays ever encountered. The score at the end of the first quarter was 10 to 5 in

favor of the Methodists, but in the course of the second quarter the Kay Jays spurred, and at the half held a 17 to 14 lead.

The Jays, leading only by one point in the final few seconds of play, had a narrow escape when a Methodist lad tossed for the basket and then the final whistle blew. While the fans watched with abated breath, the ball rolled slowly around the rim of the basket, wavered, and then fell out, leaving the Kay Jays in possession of the victory.

The spectacular playing of both teams was loudly applauded by the Methodist fans. Billy Stefanic, Vic Simonic, Rudy Krasevic, Tom Simonic, Frankie Rozman and King Krasevic played in stellar fashion.

The Kay Jays lost a game filled with action when they bowed, 49 to 40, to the mighty Dauphin Fire Co. team on the latter's floor.

At the end of the first quarter the Firemen led, 12 to 4. The Jays fared a little better in the second quarter, when they cut down the lead to three points for a score of 21 to 18.

The Kay Jay lads collected their wits and played considerably better, when they tied the score at the end of the third quarter for a 32-all count. The Jays put up a struggle in the final quarter, but Lady Luck with her queer antics deserted them, and the cause was lost. But more memorable than the game was the dance that followed, of which the Kay Jays were the guests. The Kay Jay lads were fascinated with the various phases of the quadrille dance, which is still kept in existence by the old-timers of Dauphin. The game was completely forgotten in gayety and laughter that ensued during the dance. At the close of the dance the lads were reluctant in leaving their many friends.

The Kay Jay Juniors settled an old score with the West Side Hose Co. Reserves, when they gained a hard earned 22 to 18 win over their rivals.

The Juniors gained the lead and held on to it, despite attempted rallies by the Reserves.

Steelton Buddies.

strong team to compete in the past-40 class, and it made a creditable showing. This year there will be keen competition in that department of the pin meet, so all teams contemplating entering that class are given an advance warning that it will take quite a number of pins to claim the prize.

La Salle, it is rumored, is a town of crack bowlers. Why not enter a few of those crack teams? La Salle undoubtedly will line up the girl bowlers.

And what has Rockdale to offer for this year's Kay Jay gathering? The date is April 29 and 30, and you will be on the right track if you take a train for Chicago.

Waukegan has the real Kay Jay spirit, for it always was well represented at every Jay pin tourney. Advance reports show that the Waukeganites will send no less than 15 teams to the forthcoming meet. That is spirit. It is spirit plus.

Joliet, the home of the best bowlers the KSKJ has seen so far. J. Music and A. Vershay have walked away with the two-man event honors about three out of five tries and hold the high mark of 1225 in that class. Will Joliet enter 10 teams or more?

Chi Booster.

Do your best—leave the rest.

St. Joseph's, Forest City, to Discuss Youth at Next Meet

INVITE YOUNG MEMBERS TO MARCH 12 MEET

Members of St. Joseph's Society, No. 12, of Forest City, Pa., are cordially invited to attend the next regular meeting March 12 in Martin Muhich's Hall at 2 p. m. sharp.

There is a very pressing subject to be aired, and it concerns the youth of our society. If the young men do not attend the meetings now, how can they expect to carry on the work that our fathers started?

It is true, many of our young

men are out of work. I can speak with confidence when I say that 75 per cent of our members are affected, but that should not keep anyone from attending the meetings. Many of you didn't attend a meeting since you joined, but don't you think it is about time for you to take an interest in the affairs of your society and welfare of your fellow-members the same as they did for you until now?

If someone didn't take an interest in this same matter years ago, there would be no KSKJ to belong to and reap the harvest that others planted for us. So why not begin at the next regular meeting by one and all coming, so that the hall will be filled to capacity? I'm sure you will meet some of your friends whom you didn't even suspect to belong to the same society as you.

Renew your old acquaintances, which perhaps have become hazy in your memory, and enjoy the thought that you are a part of this organization, which we call fraternalism, without which we would be strangers among ourselves. Therefore, heed my call and respond in a body for a bigger and better St. Josephs in Forest City, Pa.

Valentine Maleckar, Sec'y.

A Host of Stars, but no Astronomers

The St. Joseph Sport Minstrel show to be held April 22 will not be an astronomers' convention, but there will be a parade of stars to make one believe so.

The production was originally set for March 12, but due to the announcement of the opening of a mission at St. Mary's Church on that date, the Sports postponed their affair after all preparations were made for that date.

Rehearsals held every Monday evening, under the direction of Clifford Routzon, are uncovering a wealth of talent. So marked is the improvement and so commendable the performance of the members that officials of the lodge and observers predict a gala show, comprised mainly of local talent.

The program will include a variety of features, tap dancers, accordionists, vocal soloists and all that goes to make a minstrel show.

A group of junior members will appear in a playlet. There will be a sufficient number of Slovenian skits to please the seniors, and several imported stars to augment the performance of the local luminaries.

Joseph Sege, vocalist, will be cast in the role of interlocutor. Frank Jeran, enthusiastic president of the club, was originally cast in the role, but was obliged to withdraw on account of illness.

The Slovenian Home on Holmes Ave. has a limited capacity, and Clevelanders who do not want to miss a good show will do well to procure their tickets early.

Trinity Knight Vice President's Job Is No Snap

Brooklyn, N. Y.—The office of vice president seems to be just an easy post. From all angles, it appears that this certain gentleman has nothing else to do but wait till the president is unable to appear at meetings so he can step in his place for the evening. Not if he is chairman of the various committees like John P. Staudohar, vice president of the Knights of Trinity.

Ever since the Knights sponsored their first affair, John had taken the reins of supervising in his own hands and aided to the successful results of all our affairs. He performed his duties par excellence. He is always the biggest ticket seller of the club, selling off times 50 tickets and over. Where he gets all his buyers is a mystery to us all. If that isn't being a plugger, then elephants eat with a fork.

Then came the time when

the club realized that a banner had to be designed and made. Well, good old John was again on the spot. He went right to work and called a meeting of officers at his home. After the boys drew and suggested various designs and colors, one was readily accepted. John went right to work and placed the order. He was obliged to appear at the concern to review the sketches quite a number of times after his hours of occupation, without getting as much as a bite to eat for several hours. For our bus ride John purchased the pennants, noise-makers, trinkets, prizes, and then even managed the races.

During the campaign for our last annual ball, his hair almost turned white from worrying. He spent any amount of hours sketching designs for the journal cover. When a suitable cover was selected and submit-

ted to the printer, the next big item for him was the collection of ads from the members. As soon as he collected five ads he would travel out to Jamaica to deliver them to the printer. He could rarely spend a restful evening at home. His family almost forgot it had a husband and father. On top of it all, he again sprouted out to be the biggest ticket seller for that particular affair. Of course, he had the hearty assistance of Fred Arko, John Ribic and Frank Erhartie at all functions. Still, in all, everything hung on John's shoulders, because he is chairman of all committees. If that isn't enough for one man, listen to this: he takes charge of the Most Holy Trinity School hall whenever the club occupies it. Besides, he coaches the team as well as plays on it. Yeah! Vice president's office is just one of those easy jobs.

Anthony J. Staudohar.

Reorganize Francis Boosters; Seniors to Aid in Program

BASEBALL TEAM TO RECEIVE NEW SUITS

Sunday, Feb. 19, found the officers of the St. Francis' Society No. 29, Joliet, Ill., discussing business matters with their young boosters, in one of their important special meetings of the year.

Different phases for the welfare of both organizations were discussed. The important topic was the reorganization of the booster club.

The booster club after the above date is independent of any lodge. Money made can be spent for any advantage desired by the boosters. This amendment was passed for the purpose of satisfying the boosters who were so sensitive of our old method. We believe that now our booster club shall prosper to a better degree than ever before.

Baseball was discussed, and very satisfying results were received from both sides. St. Francis' Society has promised to buy new suits for their young stars. We are positive of pos-

sessing a finer and stronger team than in the past. The booster club will take care of the necessities and the expenses of the team.

Sports, including indoor for both boys and girls, will be discussed at the next meeting.

The next meeting, March 5, will find the boosters present in the old school, not only to help discuss the social and sport calendar for the future, but to help celebrate the first anniversary of the club. Plans are being made to make this a big event. At present we announce that not only tasty refreshments will be available, but also each young lady will celebrate by bringing a cake. The girls are asked to practice all week, so that the cakes they will bring will be masterpieces! A promise had been made that a "potica" will also be on hand.

All boosters are invited to be present. Don't forget to tell your friends to come and join.

Publicity Managers.

Preparation for Jay Pin Meet Under Way

Preparations for the KSKJ tournament scheduled for April 29 and 30 on the C. Y. O. alleys in Chicago are under way. The stage of the meet was formerly known as Besinger's, and has for accommodation only 52 alleys.

The committee is busy making preparations for the big booster banquet, an augmentation of the convention program.

Kay Jay Booster (on train platform): Which platform for the Chicago train for the Kay Jay junior convention?

Porter: Turn to the left and you'll be right.

"Don't be imperative, young man."

"All right then, turn to your right and you'll be left."

That is the conversation that will prevail around the Midwest KSKJ bowling time.

Be right, Minnesota, Elmhurst, La Salle and Rockdale! Will we hear from you for this coming pin tourney, or will you be "left"?

As for Minnesota, news has been flying around Chicago that it intends to send a bowling team to Chicago that will bring home the bacon.

Elmhurst last year sent a